

அகத்தியர் திரடரம்

அருடபா மாலையம்

வாகை

மாமரத் த்ருமத் குமாரவேலு மகேஸ்வரர்

மாவர்க்கினொபகார்த்துவிவன்யீடு

71800/87-8
சிவமயம்

விநாயகர் வணக்கம்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

வ.
சிவமயம்

மண்மகிழ்

13

-

03

-

1921

கண்நெகிழ்

03

-

03

-

2004

அமர்

திருமதி குமாரவேலு மகேஸ்வரி

தீதி வெண்பா

**பொங்கு சுபானு மாசி பூர்வத் துவாதசியில்
மங்கு பகற்பொழுது மாலையினில் - பங்கமின்றி
பாண்டையுடன் வாழ்ந்திட்ட மகேஸ்வரியாள் நாகம்மை
தேன் பருகப் பதமடைந்தாள் தேர்ந்து.**

சிவமயம்

மண் மகிழ்
01.05.1921

கண் நெகிழ்
07.08.1962

அமரர்

உயர் திரு. சரவணமுத்து குமாரவேலு
(வைத்திய கலாநிதி)

திதி நிருணய வெண்பா

சீர்கொண்ட சுபகிருது சிறந்தவை கரசிதனினில்
பூர்வத்தில் பூத்திட்ட பஞ்சமியில் - மருத்துவத்தில்
பண்டிதனாய்ப் பேர்வெற்ற குமாரவேலு கோமகனார்
அண்டினார் அருள்வழிவென் றறி.

சமர்ப்பணம்

ஈரவழிகளுடன் எம் இதயத் தெய்வங்களான தாய்,
தந்தையரை ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம்.

இதயங்கள் கணக்கின்றன எழுத முடியவில்லை.

நெஞ்சின் துயரச் சுவடுகளும்,

கண்களின் உதிரிப் பூக்களும்

உங்கள் பாதக் கமலங்களை அர்ச்சிக்கின்றன.

எங்கள் பாதங்கள் பூமியில் ஈரத்தோடு பதிகின்றன.

உங்கள் விழிகள் விழித்திருந்த போது

எங்கள் வாழ்வு மலர்ந்தன - விரிந்தன

மணம் வீசின - நாம் நிம்மதியாக உறங்கினோம்

எங்கள் விழிகள் விழித்தெழுந்த போது

உங்கள் விழிகள் உறங்கிவிட்டனவே.

நீங்கள் திரியாய் எரிந்து ஒளி தந்தீர்கள்

எங்கள் குடும்ப விளக்கு பிரகாசித்தது

உங்கள் யாகத்திற்கு அர்த்தம் காண

எம்மிடம் அகராதிகளோயில்லை.....

எங்கள் வாழ்விற்கு அர்த்தம் காட்டும்

அகராதிகள் நீங்களே.....

நீங்கள் மனிதர்களே அல்ல - எம்

இதயத்துக் கோவில்களின் தெய்வங்களான உங்கள்

பாதக் கமலங்களில் இப்பாமாலைப் பண்டையல்களைச்

சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

'தாயேயரகி வளர்த்தனை பேரற்ற'

அண்ணையே... எங்கள் அண்ணையே...

மாயவன் தங்கை நீ மரகத வல்லிந்
 மணி மந்திர காரியே
 மாயசொ ரூபிந் மகேஸ்வரியு மாணந்
 மலையரை யன்மக ளானந்
 தாயே மீனாட்சிந் சற்குண வல்லிந்
 தயாநதி வீசா லாட்சிந்
 தாரணியில் பெயர் பெற்ற பெரிய நாயகியும் நீ
 சரவணனை யின்ற வளும்ந்
 பேய்களுடனாடிந் அத்தனிடபாகமதில்
 பேர்பெற வளர்ந்த வளும்ந்
 பிரணவ சொரூபிந் பிரசன்ன வல்லிந்
 பிரியவுண் ணாமுலையுந்
 ஆய்மகமாயுந் ஆனந்தவல்லிந்
 அக்லாண்ட வல்லி நயே
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடும்
 அம்மை காமாட்சியுமேயே.

சலதியுலசராசரங் களையின்ற
 தாயா கினாலே னக்குத்
 தாயல்ல வோ? யான்உன்மைந்த னன்றோ? எனகு
 சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்
 முலைசுரந் தொழுகுபா லூட்டிஎன் முகத்தை உன்
 முந்தானை யால்கு டைத்து
 மொழிகின்ற மழலைக் குகந்து கொண்டிளந்லா
 முறுவல்கின் புற்றரு கல்யான்
 குலவீளை யாடல்கொண் டருமண்மழை பொழிந்து
 அங்கை கொட்டி வாடுவன் (று) அழைத்துக்
 குஞ்சரமு கன்கந்தனுக்கு கிளையன் என்றெனைக்
 கூறினால் ஈனம் உண்டோ?
 அலைகடல் லேதோன்று மாறாத அமுதமே
 ஆதிகடவுரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாம்! அபிராமியே!

மஞ்சு புராணம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
 இந்தினீளம் பீறை போலு மெயிற்றினை
 நந்தி மகன் றனை ஞானக் கொழுந்தினை
 புந்தியில் வைத்தடி போற்றுக்கின்றேனே.

தேவாரம்

தாயிலும் நல்ல தலைவரென்றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயிலும் மனத்தும் மருவிநின்றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பீணியுந் தொழிலர்பானீக்கி
 நுலைதரு நூலினர்ஞாலங்
 கோயிலுஞ் சனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந்தாரே.

திருவாசகம்

பால்நனைந்து ஊட்டும் தாயினுள் சாலப்
பரிந்துந் பாவியே னுடைய
ஊனீனை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனீனைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சீக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளுவதீனியே.

திருவிசைப்பா

மாலுலா மனம்தந் (து) என்கையிற் சங்கம்
வவ்வினான் மலைமகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளுங்
குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நழற்கீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தனென் சேந்தன்
என்னும்என் மெல்லியள் கிவளே.

திருப்பல்லாண்டு

எந்தை எந்தாய் சுற்றம் முற்றும்
எமக்கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
சீந்தை செய்யுந் சிவன்சீர்
அடியார் அடிநாய் செப்புறை
அந்தமில் லானந்தச் சேந்தன்
எனைபுகுந் தாண்டு கொண்டாருயிர்மேல்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
என்று பல்லாண்டு கூறுகாமே.

திருப்பராணம்

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சீந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு முன்றும்
திருந்து சாத்துவிகமே ஆக
கிந்துவாழ் சடையான் ஆடுமானந்த
எல்லையிற் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்த பேரீன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
வெற்றவேலாயுதப் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வளாகு பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாகுயீர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்..

திருச்சிற்றம்பலம்

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டின் வரலாறு

அநாத் முத்த சீக்குருவாகிய முதற்கடவுள் சீவபெருமானே என்று ஆன்மாக்கள் சூணிந்து வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டுப் பல அற்புதங்களினாலே சைவசமயத்தை தாபித்தருளிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் என்னும் சமயாசாரியர்கள் முவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம் ஒரு லக்ஷத்திரண்டாயிரந்திருப்பதிகமுடையது. அவைகளுள் எழுநூற்றுத்தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகம் ஒழித்து ஒழிந்தவை கிறந்து போயின. எஞ்சி நின்ற எழுநூற்றுத்தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங்களையும் திருவாரூர் அபயகுலசேகரசோழமகாராஜாவுடைய வேண்டுகோளின்படி திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய மாணாக்கராகிய நம்பியாண்டார்நம்பி ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினார். அவ்வேழும் அடங்கிய திருமுறை அடங்கன் முறை எனப்படும்.

கல்வியறிவொழுக்கங்களாற் சிறப்புற்று விளங்கிய சீவாலய முனிவர் அவ்வடங்கள் முறையினது மகிமையும் அதனை நாடோறும் விதிப்படி சீரத்தையோடு பாராயணஞ் செய்யின் முத்தி சீத்திக்குமென்பதையும் அறிந்து, தாம் அப்படிப் பராயணஞ் செய்ய ஆசை கொண்டார். அது நிறைவேறுதல் கூடாமையால் வருத்தமுற்று, சீதம்பரத்தை அடைந்து, கனகசபையின் கண்ணே ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதரை வணங்கி தமது கருத்து முற்றும் பொருட்டு நெடுங்காலம் அருந்தவம் செய்தார். அப்பொழுது சபாநாதருடைய திருவருளினாலே, "சீவாலய முனிவனே நீ பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகத்திய முனிவனிடத்தே போவாயாயின் உன் கருத்து நிறைவேறும்" என்று ஓர் அசரீர் வாக்கு தோன்றிற்று. அது கேட்ட சீவாலய முனிவர் மனமகிழ்ந்து, சபாநாதரை வணங்கி வீடைபெற்றுக் கொண்டு சென்று பொதியமலையை அடைந்து அகத்திய மகாமுனிவரைச் சந்தித்து முன்று வருஷ காலம் அருந்தவம் செய்தார். அகத்திய மகாமுனிவர் அவருக்கு விவளப்பட்டு, அடங்கன்முறை

முழுவதையும் அவருக்குபதேசித்து, அதனின்றும் இருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களை எடுத்துத் தீரட்டி, "இவைகளை நாடோறும் பராயணஞ் செய்பவர்கள் அடங்கள் முறை முழுவதையும் பாராயணம் செய்பவர்களாவார்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார். சீவாலய முனிவர் அப்படியே இவ்விருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களையும் நெடுங்காலம் பாராயணஞ் செய்து சீவபெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்றார்.

கணபதி சூனை
திருச்சிற்றம்பலம்
அகத்திய மகாமுனிவர்
தீரட்டியருளிய

தேவாரத் திரட்டு

தேவார நுதலியபொருள்

நோசை வெண்பா

குருவருளும் வெண்ணீ ரெழுத்தஞ்சங் கோயீ
லரனுருவு மென்றலைமே லாக்குந் திருவடியுஞ்
சீட்டான வர்ச்சனையுந் தொண்டுஞ் சீவாலயர்க்கென்
றிட்டா ரகத்தியனா ரெட்டு.

திருப்பதிகக் கருத்துரை
நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

தோடு கூற்றுப் பித்தா முன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரரு ளாகு
நீற்றுப் பதிக நகழ்த்துங் காலை
மாற்றுப் பரையின் வரலா றாகுந்
துஞ்சல் காதல் சொற்றுணை மற்று
மஞ்செழுத் துண்மை யருளிய தாகு

மாநூர் தில்லை காட்டுர் முன்றுஞ்
 சீரார் கோயிற் றிறமைய தாகு
 மோருரு வரிய பாளை வடிவே
 மருவா ரென்ற வண்டம் ஹைந்துந்
 திருவார் மேனிச் செய்திய தாகும்
 பொடியுடை யரவணை யந்த ணாள
 னடியிணை தந்த வருளே யாகும்
 பந்து வேற்றா கொன்றிவை முன்று
 நந்தலி லருச்சனை நாட்டிய தாகும்
 வேய்குலந் தில்லை யெனுமீவை முன்று
 நாயனு மடிமையு நாட்டிய தாகு
 மீப்பரீ சகத்திய முனிவ னிருநலத்
 தொப்பரு முவ ரோகுதே வார
 முழுதையுஞ் சீவாலய முனிக்கறி வீத்குப்
 பழுதிலா வவையுட் பரிந்தெடுத்து திருபத்
 தைந்துயர் பதிகமு மறிவுறத் திரட்டி
 யெண்ணரு மடங்க லியாவையு முணரும்
 புண்ணிய மீவைகொடு பொருந்து மென்றவன்
 றனக்கருள் செய்தனன் றகவுற வதனாற்
 றீதிலா வகத்தியத் திரட்டினை யுலகி
 லோதின ரடங்கலு மோதின ராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்
திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார்
திருப்பிரமபுரம்

பண்-நட்டபாடை

இராகம்:-கெம்பீரநாடை

குருவருள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடு டையசெவீ யன்விடை யேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடு டையசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
னேடு டையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த
பீடு டையபீர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே (1

முற்ற லாமையிள நாகமோ டேன முளைக்கொம் பவையுண்டு
வற்ற லோடுகல னாப்பலி தேர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
கற்றல் கேட்டலுடை யார்பெரி யார்கழல் கையாற் றொழுதேத்தப்
பெற்ற முர்ந்தபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே (2

நீர்ப ரந்தநிமிர் புன்சடை மேலோர் நிலாவெண் மதிசூடி
யேர்ப ரந்தவின வெள்வளை சோரவென் னுள்ளங் கவர்கள்வ
னுர்ப ரந்தவுல கின்முத லாகிய வோருரி துவென்னப்
பேர்ப ரந்தபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (3

விண்ம கிழந்தமதி லெய்தகு மன்றிவி ளங்கு தலையோட்டி
லுண்ம கிழந்துபலீ தேரிய வந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
மண்ம கிழந்தவர வம்மலர்க் கொன்றை மலிந்த வரைமாப்பிற்
பெண்ம கிழந்தபீர மாபுர மேவிய பெம்மா னீவனன்றே. (4

ஒருமை பெண்மையுடை யன்சடை யன்வீடை யுரும் மீவனென்ன
வருமை யாகவுரை செய்ய வமர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
கருமை பெற்றகடல் கொள்ளி தந்ததோர் காலம் மீதுவென்னப்
பெருமை பெற்றபீர மாபுர மேவிய பெம்மானீ வனன்றே (5

மறைக லந்தவொலி பாடலோ டாடல ராகி மழுவேந்தி
யீறைக லந்தவின வெள்வளை சோரவென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
கறைக லந்தகடி யார்பொழி னீடுயர் சோலைக் கதிர்சீந்தப்
பீறைக லந்தபீர மாபுர மேவிய பெம்மா னீவனன்றே. (6

சடைமு யங்குபுன லன்னன லன்னிளி வீச்சி சதீர்வெய்த
வுடைமு யங்குமர வோடுழி தந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
கடன்மு யங்குகழி சூழ்குளிர் கானலம் பொன்னஞ் சீறகன்னம்
பெடைமு யங்குபீரமாபுர மேவிய பெம்மா னீவனன்றே (7

வியரி லங்குவரை யுந்திய தோள்களை வீரம் விளைவித்த
வுயரி லங்கையரை யன்வலி செற்றென துள்ளங் கவர்கள்வன்
றுயரி லங்குமுல கிற்பல வழிக டோன்றும் பொழுதெல்லாம்
பெயரி லங்குபீர மாபுர மேவிய பெம்மா னீவனன்றே. (8

தாணு தல்செய்திறை காணிய மாலொடு தண்டா மரையானு
நீணு தல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந் தானென துள்ளங் கவர்கள்வன்
வாணு தல்செய்மக ளீர்முத லாகிய வையத் தவரேத்தப்
பேணு தல்செய்பீர மாபுர மேவிய பெம்மா னீவனன்றே. (9

புத்த ரோடுபொறி யில்சம ணும்புறங் கூற நெறிநில்லா
 வொத்த சொல்லவுல கம்பலி தேர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
 மத்த யானை மறு கவ்வுரி போர்த்ததோர் மாயம் மிகுவென்னப்
 பித்தர் போலும்பிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (10)

அருநெறி யமறை வல்ல முனியகன் பொய்கை யலர்மேய
 பெருநெறி யபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவன்றன்னை
 யொருநெறி யமனம் வைத்துணர் ஞானசம் பந்தன் னுரைசெய்த
 திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்த லெளிதாமே. (11)

திருச்சீற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
 திருவதிகைவீரட்டானம்

பண்-கொல்லி

கிராகம்-நவரோஸ்

குருவருள்

திருச்சீற்றம்பலம்

கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
 கொடுமை பலசெய் தனநானறியே
 னேற்றா யடக்கே யிரவும் பகலும்
 பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதுந்
 தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
 குடரோ டுகூடக் கிழுடக் கியிட
 வாற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மாணே. (1)

நெஞ்சம் முமக்கே யிடமாக வைத்தே
 னினையா தொருபோ கும்ருந் தறியேன்
 வஞ்சம் மிகுவொப் பதுகண் டறியேன்
 வயற்றோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
 நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை
 நணுகா மற்றுந் துகரந் துமிட
 ரஞ்சே லுமென்னீ ரதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே

(2)

பணிந்தா ரனபா வங்கள்பாற் றவல்லீர்
 படுவெண் டலையிற் பலிகொண் டுழல்வீர்
 துணிந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழுலுற்றாற்
 சுடுகின் றதுகு லைதவீர்த் தருளீர்
 பிணிந்தார் பொடிகொண்டு மெய்யு சவல்லீர்
 பெற்றமேற்று கந்தீர் சுற்றும் வெண்டலைகொண்
 டணிந்தீ ரடிகே ளதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மானே

(3)

முன்னம் மடியே னறியா மையினான்
 முனிந்தென் னைநலிந் துமுடக் கியிடப்
 பின்னை யடியே னுமக்கா ளும்பட்டேன்
 சுடுகின் றதுகு லைத்தவீர்த் தருளீர்
 தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப் பதன்றோ
 தலையா யவர்தங் கடனா வகுதா
 னன்ன நடையா ரதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மானே

(4)

காத்தாள் பவர்கா வலிகழ்ந் தமையாற்
 கரைநீன் றவர்கண் டுகொளென் றுசொல்லி
 நீத்தா யகயம் புகநூக் கியிட
 நீலைக்கொள் ளும்வழித் துறையொன் றறியேன்
 வார்த்தை யிதுவொப் பதுகேட் டறியேன்
 வயிற்றோடு துடக் கிமுடக் கியிட
 வார்த்தார் புனலார திகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மாளே

(5)

சலம்பு வொடுதூ பமறந் தறியேன்
 றமீழோ டிசைபா டன்மறந் தறியே
 னலந்தீங் கிலுமுன் னைமறந் தறியே
 னுன்னா மமென்னா வின்மறந் தறியே
 னுலந்தார் தலையிற் பல்கொண் டுழல்வா
 யுடலுள் ளுறுகு லைதவீர்த் தருளாய்
 யலந்தே யடியே னதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மாளே

(6)

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க் கையுமொண் பொருளு
 மொருவர் தலைகா வல்லா மையினால்
 வயந்தே யுமக்காட் செய்குவா ழுலுற்றால்
 வலிக்கீன் றதுகு லைதவீர்த் தருளீர்
 பயந்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
 பறித்துப் புரட்டி யறுத்தீர் த்திடநா
 னயர்ந்தேன டியே னதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மாளே.

(7)

வலித்தேன் மனைவாழ்க் கைமகிழ்ந் தடியேன்
வஞ்சம் மனமொன் றுமீலா மையினாற்
சலித்தா லொருவர் சூணையா ருமில்லைச்
சங்கவெண் குழைக்கா சூடையெய் பெருமான்
கலித்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
கலக்கி மலக்கிட் டுக்கவர்ந் துதின்ன
வலுத்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

(8)

பொன்போ லமிளிர் வதொர்மே னியினீர்
புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
சூன்பே கவலை பிணியென் றிவற்றை
நணுகா மற்றாரந் துகரந் துமிட
பிரன்போ லிகளும் மையினித் தெளியா
ரடியார் படுவ திசுவே யாகி
லன்பே யமையும் மதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

(9)

போர்த்தா யங்கொரா னையினீ ரூர்தோல்
புறங்கா டரங்கா நடமா டவல்லா
யார்த்தா னரக்கன் றனைமால் வரைக்கீ
முடர்த்திட் டருள்செய் தவகு கருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் மெழுந்தா
லென்வே தனையா னவிலக் கியீடா
யார்த்தார் புனல்கு முதிகை கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்
திருவெண்ணெய்நல்லூர்

பண்- இந்தளம்

கிராகம்-மாயமாளவகிளளை

குருவருள்

திருச்சீற்றம்பலம்

பீத்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
வெத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத்தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.

நாயேன்பல நாளும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளாயாவுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளன்னேயுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

முடியேனின்பி பிறவேன்பெறின் முவேன்பெற்ற முர்த்
கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக் குறிக்கொண்ணீ
செடியார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளடிகேளுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

பாதம்பணி வர்கள்பெறு பண்டமது பணியா
யாதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனரு ளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளாத்யுனக் காளாயினீ யல்லேனென லாமே.

தண்ணார்மதி சூடிதழல் போலுந்திரு மேனி
யெண்ணார்புர முன்றுமெரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளண்ணாவுனக் காளாயினீ யல்லேனென லாமே.

ஊனாயுயீ ரானாயுட லானாயுல கானாய்
வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய்
தேனார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளானாயுனக் காளாயினீ யல்லேனென லாமே.

ஏற்றார்புர முன்றுமெரி யுண்ணச்சீலை தொட்டாய்
தோற்றாதன சொல்லத்திரி வேனோசெக்கர் வானீ
ரேற்றாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளாற்றாயுனக் காளாயினீ யல்லேனென லாமே.

மழுவாள்வல னேந்திமறை யோதீமங்கை பங்கா
தொழுவாரவர் சூயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளழுகாவுனக் காளாயினீ யல்லேனென லாமே.

காநூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்தீரைக் கையாற்
பாநூர்புக றெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
சீநூர் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளாநூரெனம் பெருமாற்கா எல்லேனென லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்
திருவாலய திருநீற்றுப் பதிகம்

பண்-காந்தாரம்

கிராகம்-நவரோஸ்

பரையின் வரலாறு

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு குதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சீத்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மானந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

பூச வினியது ந்று புண்ணிய மாவது ந்று
பேச வினியது ந்று பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது ந்று வந்தம தாவது ந்று
தேசம் புகழ்வது ந்று திருவால வாயான் றிருந்றே.

அருத்தம தாவது ந்று வல்ல மறுப்பது ந்று
வருத்தந் தணிப்பது ந்று வானமளிப்பது ந்று
பொருத்தம தாவது ந்று புண்ணியர் புகும்வெண் ண்று
திருத்தகு மாளிகைசூழ்ந்த திருவால வாயான் றிருந்றே.

எயிலது வட்டது ந்று விருமைக்கு முள்ளது ந்று
பயிலப் படுவது ந்று பாக்கிய மாவது ந்று
கூயிலைத் தடுப்பது ந்று சுத்தம தாவது ந்று
வயிலைப் பொல்தரு சூலத் தாலவா யான்றிரு ந்றே.

கிராவணன் மேலது ந்று வெண்ணத் தகுவது ந்று
பராவண மாவது ந்று பாவ மறுப்பது ந்று
தராவண மாவது ந்று தத்துவ மாவது ந்று
வராவணங் குந்திருமேனீ யாலவா யான்றிரு ந்றே.

மாலிலா டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது ந்று
மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி ந்று
வேல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது ந்று
வாலம துண்டமீ டற்றெம் மாலவா யான்றிரு ந்றே.

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது ந்று கருதவினியது ந்று
வெண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேந்துந் தகையது ந்று
வண்டத்தவர் பணிந் தேத்து மாலவா யான்றிரு ந்றே.

ஆற்ற லடல்வீடை யேறு மாலவா யான்றிரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலிநி லாவும் புகரன் ஞான சம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னனு லுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருச்சீற்றம்பலம்

**திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்**

பண்-காந்தார பஞ்சமம்

கிராகம்- கேதாரகௌளை

அச்செழுத்துண்மை

திருச்சீற்றம்பலம்

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினு
நெஞ்சக நைந்து நினைமி னாடொறும்
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்ச வுதைத்தன வஞ்செ முக்குமே.

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சீந்தையு நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுண் மந்திர மஞ்செ முக்குமே.

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்கடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிட
ரான கெடுப்பன வஞ்செ முக்குமே.

நல்லவர் தீயிரி னாகு நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சீவ முத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்றமர் கொண்டு போமிடத்
தல்லல் கெடுப்பன வஞ்செ முத்துமே.

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்
தங்குள யுதமு மஞ்ச வைம்பொழிற்
றங்கர வின்பட மஞ்சந் தம்முடை
யங்கையி லைவீர லஞ்செ முத்துமே.

கும்ம லீரும றொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நகரம் விளைந்த போழ்தினு
மீம்மை வினையடர்த் தெய்து போழ்தினு
மம்மையி னுந்துணை யஞ்செ முத்துமே.

வீடு பிறப்பை யறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாடொறு
மாடு கொடுப்பன மன்னு மாநட
மாடி யுகப்பன வஞ்செ முத்துமே.

வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின
பண்டையிராவணன் பாடி யுய்ந்தன
தொண்டர்கள் தொண்டு துதித்த பின்னவர்க்
கண்ட மளிப்பன வஞ்செ முத்துமே.

கார்வண னான்முகன் காணுதற் கொணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாடொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்
கார்வண மாவன வஞ்செ முத்துமே.

புத்தர் சமண்கழகக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்க டெளிந்து தேறின
வித்தக ந்றணி வார்வினைப்பகைக்
கத்திர மாவன வஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்த னான்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்ன னுன்னிய
வற்றமீன் மாலையீ ரைந்து மஞ்செழுத்
குற்றன வல்லவ ரும்ப ராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்
நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்

பண்-கொளசிகம்

கிராகம்-பைரவி

அஞ்செழுத் துண்மை
திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
யோது வார்தமை நன்றெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாம நமச்சீ வாயவே.

நம்பு வார்நமர் நாவி னவற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கொலா
நம்ப னாம நமச்சீ வாயவே.

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்னைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராய்த்தகு வீப்பது
நக்க னாம நமச்சி வாயவே.

கியமன் றூதரு மஞ்சவ ரின்சொலா
னயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணீனா
னியமந் தானினை வார்க்கனி யானெற்றி
நயன னாம நமச்சி வாயவே.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைக
ளில்லா ரேனுங் மியம்புவ ராயிடி
னெல்லாத் தீங்கையு நீக்குவ ரென்பரா
னல்லார் நாம நமச்சி வாயவே.

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேற்
சீந்தும் வல்வீனை செல்வமும் மல்குமா
னந்தி நாம நமச்சி வாயவே.

நரக மேழ்புக நாடின ராயினு
முரைசெய் வாயின ராயினு ருத்திரர்
வீரவீ யேபுகு வீத்திடு மென்பரால்
வரத னாம நமச்சி வாயவே.

கிலங்கை மன்ன னெடுத்த வடுக்கன்மேற்
றலங்கொள் கால்வீரல் சங்கர னூன்றலு
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ ணாம நமச்சி வாயவே.

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணறன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பரா
யாகுங் காண்பரி தாகிய லந்தவ
ரோது நாம நமச்சி வாயவே.

கஞ்சீ மண்டையர் கையினுன் கையர்கள்
வெஞ்சொன் மிண்டர் வீரவில் ரென்பாரால்
வீஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட வழுகுசெய்
நஞ்சுள் கண்ட னமச்சி வாயவே.

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனுஞ்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொற்
சீந்தை யான் மகிழ் தேத்தவல் லாரெல்லாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
நமசிவாயத் திருப்பதிகம்

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

இராகம்-கேதாரிகளளை

அச்செழுக் துண்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினு
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

பூவீணுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
யாவீணுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
கோவீணுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவீணுக் கருங்கல நமச்சீ வாயவே

வீண்ணுற வடுக்கிய வீறகின் வெவ்வழ
லுண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகீனிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணீநின் றறுப்பது நமச்சீ வாயவே

கிடுக்கண்பட் டிருக்கீனு மிரந்தி யாரையும்
வீடுக்கிற்பீ ரானென்று வினவு வோமல்லோ
மடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கீனு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சீ வாயவே.

வெந்தநீ றருங்கலம் வீரதி கட்கெலா
மந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கந்
திங்களுக் கருங்கல திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கல நமச்சீ வாயவே.

சலமீலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கல்லா
னலமீல னாடொறு நல்கு வானலன்
குலமீல ராகீனுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமீகக் கொடுப்பது நமச்சீ வாயவே.

வீடினா ருலகீனில் வீழுமிய தொண்டர்
கூடினா ரந்நெறி கூடச் சென்றலு
மோடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலு
நாடினே னாடிற்று நமச்சீ வாயவே.

கில்லக விளக்கது வீருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது

பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
றன்னெறி யேசர ணாத றிண்ணமே
யந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலா
நந்நெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கீடுக்க ணில்லையே.

திருச்சீற்றம்பலம்
சுந்தரமுர்த்தி நாயனார்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பண்-பழம்பஞ்சுரம்

கிராகம்-சங்கராபரணம்

அஞ்செழுத் துண்மை
திருச்சீற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப் பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற வாததன் மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துள் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுள் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

கிட்ட னும்மடி யேத்து வாரிகழ்ந் திட்ட நாண்மறந்திட்டநாள்
கெட்ட நாளிவை யென்ற லாற்கரு தேன்கி ளர்புனற் காவிரி
வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட வாவுனை நான்ம றக்கினுள் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

ஓவு நாளுணர் வழியு நாளுயிர் போகு நாளுயர் பாடையேற்
காவு நாளிவை யென்ற லாற்கரு தேன்கி ள்புனற் காவிர்ப்
பாவு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி
நாவலாவுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சீ வாயவே.

எல்லை யீல்புக ழெம்பி ராரினந்தை தம்பி ராரினன்பொன் மாமணி
கல்லை யுந்திவ ளம்பொ ழிந்திழி காவி ரியதன் வாய்க்கரை
நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்ல வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சீ வாயவே.

அஞ்சி னார்க்கர ணாதி யென்றடி யேனு நான்மிக வஞ்சினே
னஞ்ச லென்றடித் தொண்ட னேற்கரு ணல்கி னாய்க்கழிகின்றதென்
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந் தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்ச னிகண்ட நான்க றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சீ வாயவே.

ஏடு வானிளந் திங்கள் சூடினை யென்பின் கொல்புலித் தோலின்மே
லாடு பாம்பத ரைக்க சைத்த வழகனே யுந்தண் காவிர்ப்
பாடு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி
சேட னேயுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சீ வாயவே.

விரும்பி நீன்மலர்ப் பாத மேநினைந் தேன்வி னைகளும் வீண்டன
னெருங்கிவண்பொழில்சூழ்ந்தெழில்பெறநின்றகாவிரிக்கோட்டிடைக்
குரும்பைமென்முலைக்கோதைமார்குடைந்தாடுபாண்டிக்கொடுமுடி
விரும்ப னேயுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சீ வாயவே.

செம்போ னேர்சடை யாய்தி ரிபுரந் தீயெ முச்சீலை கோலினாய்
வம்பு லாங்குழ லாளைப் பாகம மர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயி லாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
நம்ப னேயுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சீ வாயவே.

சார ணன்றந்தை யெம்பீ ராவினந்தை தம்பீ ராவினன்பொன் மாமணியென்று
 பேரெ ணாயீர் கோடி தேவர்பீ தற்றிநீன்று பிரீகிலார்
 நார ணன்பீர மன்றொ முங்கறை யூரீற் பாண்டிக் கொடுமுடிக்
 கார ணாவுனை நான்ம றக்கீனுஞ் சொல்லுநா நமச்சீ வாயவே.

கோணீ யபீறை சூடி யைக்கறை யூரீற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 பேணீ யபெரு மானைப் பிஞ்சுகப் பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்
 பாணு லாவரீ வண்ட றைகொன்றைத் தாரனைப்படப் பாம்பரை
 நாணனைத்தொண்ட னூரன் சொல்லிவை சொல்லு வாரக்கில்
 லைத் சூன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்
 திருஷேத்திரக்கோவை

பண்-கிந்தளம்

கிராகம்-மாயமாளவகௌளை

கோயிற்றிறம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆநூர்தில்லை யம்பலம் வல்லநல்லம்
 வடகச்சிய மச்சிறுபாக்க நல்ல
 கூநூர்குட வாயில் குடந்தை வெண்ணீ
 கடல்சூழ்கழிப் பாலைதென் கோடிபீடார்
 நீநூர்வய னீன்றியூர் குன்றியூருங்
 குருகாவையூர் நாரையூர் நீடுகானப்
 பேநூர்நன் னீள்வய னெய்த்தானமும்
 பிதற்றாய்பீறை சூடிதன் பேரிடமே.

(1)

அண்ணாமலை யீங்கோயு மத்திமுத்தா
 றகலாமுது குன்றங் கொடுங்குன்றமுங்
 கண்ணார்கழுக் குன்றங் கயிலைகோணம்
 பயில்கற்குடி காளத்தி வாட்போக்கியும்
 பண்ணார்மொழி மங்கையோர் பங்குடையான்
 பரங்குன்றம் பருப்பதம் பேணிநின்றே
 யெண்ணாயீர் வும்பகலு மீடும்பை
 கடனீந்த லாங் காரணமே.

(2)

அட்டானமென் றோதியநா லிரண்டு
 மழகன்னுறை காவனைத்துந் துறைக
 ளெட்டாந்திரு முர்த்தியின்கா டொன்பதுங்
 குளமுன்றுங் களமஞ்சும் பாடிநான்கு
 மட்டார்குழ லாண்மலை மங்கைபங்கன்
 மதக்கும்மீட மாக்ய பாழிமுன்றுஞ்
 சீட்டானவன் பாசுரென்றே விரும்பா
 யரும்பாவங்க ளாயின தேய்ந்தறவே.

(3)

அறப்பள்ளியகத்தியான் பள்ளி வெள்ளைப்பொடியுசி
 ந்றணவா னமர்காட் டுப்பள்ளி
 சீறப்பள்ளி சீராப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி திருநனிப்பள்ளி
 சீர்மகேந் திரத்துப்
 பீறப்பில்லவன் பள்ளிவெள்ளச் சடையான்
 விரும்பும்மீடைப் பள்ளிவண் சக்கரமா
 லுறைப்பாலடி போற்றக்கொடுத்த பள்ளி
 யுணராய்மட நெஞ்சமே யுன்னிநின்றே.

(4)

ஆறையட மாகறலம்ப ரையா
 றணியார்பெரு வேளூர்விளமர் தெங்கூர்
 சேறையுலை புகலூ ரகலா
 திவைகாதலித் தானவன் சேர்பதியே. (5)

மனவஞ்சர்மற் றோடமுன் மாதராரு
 மதிசூர்திருக் கூடல் லாலவாயு
 மினவஞ்சொல்லா வீடைமா மருது
 மிரும்பைப்பதி மாகாளம் வெற்றியுருங்
 கனமஞ்சின மால்வீடையான் விரும்புங்
 கருகாவூர் நல்லூர் பெரும்புலியூர்
 தனமென்சொலிற் றஞ்சமென்றே நினைமீன்
 றவமாமல மாயினதா னறுமே. (6)

மாட்டுர்மடப் பாச்சிலாச் சீராம
 முண்டீச்சரம் வாதவூர் வாரணாசி
 காட்டுர் கடம்பூர் படம்பக்கங் கொட்டுங்
 கடலொற்றியூர் மற்றுறையு ரவையுங்
 கோட்டுர் திருவாமாத்தூர் கோழும்பமுங்
 கொடுங்கோவலூர் திருக்குணவாயே. (7)

குலாவுதிங்கட் சடையான் குளிரும்பரிதி நியமம்
 போற்றா ரடியார்வழி பாடொழியாத்
 தென்புறம்பயம் புவணம் பூழியுருங்
 காற்றூர் வரை யன்றெடுத்தான் முடிதோணரித்தா
 னுறைகோயீ லென்றென்று நீகருதே. (8)

நெற்குன்ற மோத்தூர் நிறைநீர்மருக
 எனடுவாயில் குறும்பலா நீடுதிரு
 நற்குன்றன் வலம்புர நாகேச்சர
 நளிர்சோலையுஞ் சேனைமாகாளம் வாய்முர்
 கற்குன்றமொன் றேந்தி மழைதடுத்த
 கடல்வண்ணனு மாமலரோனுங் காணாச்
 சொற்கென்றுந் தொலைவிலாதா னுறையுங்
 குடமுக்கென்று சொல்லக்குலா வுமினே. (9)

குத்தங்குடி வேதி குடிபுனல்குழ்
 குருந்தங்குடி தேவன் குடிமருவு
 மத்தங்குடி தண்டிரு வண்குடியு
 மலம்புஞ்சலந் தன்சடை வைத்துகந்த
 நீத்தன் னீமலனுமை யோடுங்கூட
 நெடுங்கால முறைவிட மென்றுசொல்லாப்
 புத்தர்புறங் கூறிய புன்சமணர்
 நெடும்பொய்களை விட்டுநீனைந் துய்மினே. (10)

அம்மாளை யருந்தவ மாகிநின்ற
 வமரர்பெரு மான்பதி யானவுன்னிக
 கொய்ம்மா மலர்ச்சோலை குலாவுகொச்சைக்
 கிறைவன் சிவஞானசம்பந்தன் சொன்ன
 வீம்மாலை யீரைந்து மிருநிலத்தி
 லிரவும் பகலுநீனைந் தேத்திநின்ற
 வீம்மாவெருவா விரும்பும் மடியார்
 விதியார் பிரியார்சீவன் சேவடிக்கே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருவேத்திரக்கோவை

பண்-திருத்தாண்டகம்

கிராகம்-அரீகாம்போதி

கோயிற்றிறம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைச்சிற் றம்பலமுஞ் செம்பொன் பள்ளி
தேவன்குடி சீராப்பள்ளி தெங்கூர்
கொல்லிக்குளி ரறைப்பள்ளி கோவல்
வீரட்டங் கோகரணங் கோடி காவு
முல்லைப் புறவ முருகன் பூண்டி
முழையூர் பழையாறை சத்திமுற்றங்
கல்லிற் றிகழ்சீரார் காளத்தியும்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(1)

ஆருர்மு லட்டான மாணைக் காவு
மாக்கூர்ற் றான்றோன்றி மாட மாவூர்
பேரூர் பிரமபுரம் பேரா வுரும்
பெருந்தூறை காம்பீலி பிடவூர் பேணுங்
கூரார் குறுக்கை வீரட்டானமுங்
கோட்டூர் குடமுக்குக் கோழம்பமும்
காரார் கழுக்குன்றுங் காணப் பேருங்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(2)

கிடைமரு திங்கோ யீராமேச்சர

மின்னம்ப ரேரிடவை யேமப்பேறார்

சடைமுடி சாலைக் குடிதக்கநூர்

தலையா லங்காடு தலைச்சங் காடு

கொடுமுடி குற்றாலங் கொள்ளம் யூதூர்

கோத்தி்டை கோட்டாறு கோட்டுக் காடு

கடைமுடி கானூர் கடம்பந்நூறை

கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(3)

எச்சி லிளம ரேம நல்லூ

ரிலம்பையங் கோட்டு ரிறையான் சேரி

யச்சீறு பாக்க மளப்பூ ரம்ப

ராவடு தண்டுறை யழுந்தூ ராறை

கச்சீனங் கற்குடி கச்சூ ராலக்

கோயில் கரவீரங் காட்டுப் பள்ளி

கச்சிப் பலதளியு மேகம் பத்துங்

கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(4)

கொடுங்கோளு ரஞ்சைக் களஞ்செங் குன்றார்

கொங்கணங் குன்றியூர் குரக்குக் காவு

நெடுங்கள நன்னில நெல்லிக் காவு

நின்றியூர் நீடுர் நியம நல்லூ

ரிடும்பா வனமெழு முரேழுர் தோழு

ரெறும்பியு ரேராடு மேம கூடங்

கடம்மை யிளங்கோயி நன்னி னுள்ளங்

கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(5)

மண்ணிப் படிக்கரை வாழிகொளி புத்தூர்
 வக்கரை மந்தாரம் வாரணாசீ
 வெண்ணீ விளத்தொட்டி வேள்விக்குடி
 வீளமர் வீராடபுரம் வேட்களத்தும்
 பெண்ணை யருட்டுறைதண் பெண்ணாகடம்
 பீரம்பீல் பெரும்புலியூர் பெருவேளுருங்
 கண்ணை களர்க்காறை கழிப்பாலையுங்
 கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(6)

வீழி மீழலைவெண் காடு வேங்கூர்
 வேதீ குடிவீசய மங்கை வியலூர்
 ராழி யகத்தியான் பள்ளி யண்ணா
 மலையா லங்காடு மரதைப்பெரும்
 பாழி பழனம் பனந்தாள் பாதாளம்
 பாராய்த்துறை பைஞ்ஞீலீ பனங்காட்டுர் தண்
 காழி கடனாகைக் காரோணத்தூங்
 கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(7)

உஞ்சேனை மாகாள முற லோத்தூர்
 ருருத்திர கோடி மறைக்காட் டுள்ளு
 மஞ்சார் பொதியின் மலைதஞ்சை வழுவூர்
 வீரட்ட மாதானங் கேதா ரத்தும்
 வெஞ்சமாக் கூடன்மீ யச்சூர் வைகா
 வேதீச் சுரம்வீவீ சுரம்வெற்றி யுருங்
 கஞ்ச னூர்கஞ் சாறுபஞ் சாக்கையுங்
 கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(8)

திண்டிச் சரஞ்சேய்ஞ லூர்செம்பொன் பள்ளி
 தேவூர் சீர்புரஞ் சீற்றேமஞ் சேறை
 கொண்டிச் சரங்கூந்த லூர்கூழை யூர்கூடல்
 குருகாவூர் வெள்ளடை குமரி கொங்கு
 அண்டர் தொழுமதிகை வீரட் டான
 மையா றசோகந்தி யாமாத் தூருங்
 கண்டியூர் வீரட்டாங் கருகாவுருங்
 கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(9)

நறையூர்ந் சித்தீச் சரநள் ளாறு
 நாரையூர் நாகேச் சரநல் லூர்நல்ல
 துறையூர் சோற்றுத் துறைசூல மங்கை
 தோணிபுரந் துருத்தி சோமீச்சர
 முறையூர் கடலொற்றி யூருந் றத்தூ
 ரோமாம் புலியூரோ ரேட கத்துங்
 கறையூர் கருப்பறியல் கன்றாப் புருங்
 கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(10)

புலவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர்
 புறம்பயம் புவணம் பொய்கை நல்லூர்
 வலவல மாற்பேறு வாய்முர் வைகல்
 வலஞ்சுழி வாஞ்சிய மருகல் வன்னி
 நிலமலிநெய்த் தானத்தோ டெத்தா னத்து
 நிலவு பெருங்கோயில் பலகண்டாந் றொண்டிர்
 கலிமலி மிக்கோனைக் கால்வீர லாற்செற்ற
 கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

(11)

சுந்தரமுர்த்திநாயனார்

உளர்த்தொகை

பண்-பழம்பஞ்சுரம்

கிராகம்-சங்கராபரணம்

கோயிற்றிறம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய்
கோட்டுர்க் கொழுந்தே யழுந்தூ ரரசே கொழுநற் கொல்லேறே
பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் றூரானே
மாட்டு ரறவா மறவா சூன்னைப் பாடப் பணியாயே. (1)

கொங்கிற் குறம்பிற் குரக்குத் தளியாய் குழகா குற்றாலா
மங்குற் றிரிவாய் வானோர் தலைவா வாய்முர் மணவாளா
சங்கைக் குழையார் செவியா வழகா வவியா வனலேந்திக்
கங்குற் புறங்காட் டாடி யடியார் கவலை களையாயே. (2)

நிறைக்காட் டானே நெஞ்சத் தானே நின்றி யூரானே
மிறைகாட் டானே புனல்சேர் சடையா யனல்சேர் கையானே
மறைக்காட் டானே திருமாந் சூறையாய் மாகோ ணத்தானே
யிறைக்காட் டாயே யெங்காட் குன்னை யெம்மான் றம்மானே. (3)

ஆநு ரத்தா வையாற் றமுதே யளப்பூ ரம்மானே
காநூர் பொழில்கள் புடைசூழ் புறவீற் கருகா வுரானே
பேரு நுறைவாய் பட்டிப் பெருமான் பிறவா நெறியானே
பாநூர் பலரும் பரவப் படுவாய் பாகூ ரம்மானே. (4)

மருக லுறைவாய் மாகா ளத்தாய் மதியஞ் சடையானே
மருகற் பீணிநின் னடியார் மேல வகல வருளாயே
யருகற் குரலாய் வெண்ணிக் கரும்பே கானூர்க் கட்டியே
பருகப் பணியா யடியார்க் குன்னைப் பவளப் படியானே. (5)

தாங்கூர் பிணிநின் னடியார் மேல வகல வருளாயே
 வேங்கு ருறைவாய் வீளமர் நகரமாய் வீடையார் கொடியானே
 நாங்கு ருறைவாய் தேங்கூர் நகராய் நல்லூர் நம்பானே
 பாங்கூர் பலிதேர் பரனே பரம பழனப் பதியானே. (6)

தேனைக் காவல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய்
 வானைக் காவல் கொண்டு நின்றா ரறியா நெறியானே
 யானைக் காவி லரனே பரனே யண்ணா மலையானே
 பூனைக் காவல் கைவிட் டுன்னை யுகப்பா ருணர்வாரே. (7)

துருத்திச் சுடரே நெய்த்தா னத்தாய் சொல்லாய் கல்லாலா
 பருத்தி நியமத் துறைவாய் வெயிலாய்ப் பலவாய்க் காற்றானாய்
 த்ருத்தித் திருத்தி வந்தென் சிந்தை யிடங்கொள் கயிலாயா
 வருத்தித் துன்னை யடைந்தார் வினைக ளகல வருளாயே. (8)

புலியூர்ச் சிற்றம் பலத்தாய் புகலூர்ப் போதா முகூரா
 பொலிசேர் புரமுன் றெரியச் செற்ற புரிபுன் சடையானே
 வலிசே ரரச்கன் றடக்கை யைஞ்ஞான் கடர்த்த மதிசூடி
 சலிசேர் புறவீற் கடவு ரானீ காண வருளாயே. (9)

கைமயா வுரிவை யம்மான் காக்கும் பலவூர் கருத்துன்னி
 மைம்மாந் தடங்கண் மகூர மன்ன மொழியான் மடச்சிங்கடி
 தம்மா னூரான் சடையான் சிறுவ னடியான் றமிழ்மாலை
 செம்மாந் திருத்து திருவாய் திறப்பார் சீவலோ கத்தாரே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

**திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்
திருவெழுக்கூற்றிருக்கை**

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

கிராகம் - செளராஷ்டம்

சிவனுருவம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருரு வாயினை வாயினை மானாங் கரத்
தீளியல் பாயொரு விண்முதல் புகல்
மொன்றிய விசிசுட ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் முர்த்திக னாயினை
யிருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை
யோரா னீழ லொண்கழ லிரண்டு
முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொளிநெற
காட்டினை நாட்டமுன் றாகக் கோட்டினை
யிருநதி யரவமோ டொருமதி சூடினை
யொருதா ளீரயின் முவிலைசூல
நாற்கான் மான்றி யைந்தலை யரவ
மேந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்
திருகோட் டொருகரி யீடழித் தூர்த்தனை
யொருதனு வீருகால் வளைய வாங்கி
முப்புரத் தோடு நானீல மஞ்சக்
கொன்று தலத்தூற வவுணரை யறுத்தனை
யைம்புல னாலா மந்தக் கரண
முக்குண மிருவளி யொருங்கிய வானோ
ரேத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோ
டிருபிறப் போர்ந்துமும் பொழுது குறைமுடித்து
நான்மறை யோதி யைவகை வேள்வீ
யமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி
வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணீனை
யறுபத முரலும் பேணுபுரம் வீரும்பிரன
யிகலியமைந்துணர் புகல் யமர்ந்தனை

பொங்குநாற் கடல்கூழ் வவங்குரு விளங்கினை
 பாணிழ் வலகும் புதையமேன் மிதந்த
 தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா வீருநிதி
 வாயந்த பூந்தரா யேய்ந்தனை
 வரபுர மென்றுணர் சீர்புரத் துறைந்தனை
 யொருமையை யெடுத்த வீருதீழ் லரக்கன்
 விறல்கெடுத் தருளினை புறவம் புரிந்தனை
 முந்நீர்த் துயின்றோ னான்முக னறியாப்
 பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை
 யையுறு மமணரு மறுவகைத்தேரரு
 முழியு முணராக் காழி யமர்ந்தனை
 யெச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை
 யாறு பதமு மைந்தமர் கல்வியு
 றறைமுத னான்கு
 முன்று காலமுந் தோன்ற நின்றனை
 யிருமையீ னொருமையு மொருமையின் பெருமையு
 மறுவீலா மறையோர்
 சுழுமல முதுபதிக் கவுனியன் கட்டுரை
 மனைய தன்மையை யாதலீ னீன்னை
 நினைய வல்லவ ரில்லைநீ ணிலத்தே.

திருச்சீற்றம்பலம்

திருச்சீற்றம்பலம்
திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்
திருக்கடவுர்மயானம்
பண்-காந்தாரம் **கிராகம்-நவரோஸ்**
சிவனுருவம்
திருச்சீற்றம்பலம்

வரிய மறையார் பிறையார் மலையோர் சீலையா வணக்கி
 யெரிய மதில்க ளெய்தா ரெறியு முசல முடையார்
 கரிய மீடறு முடையார் கடவுர் மயான மமாந்தார்
 பெரிய வீடைமேல வருவா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (1)

மங்கை மணந்த மார்பர் மழுவாள் வலனோன் நேந்திக்
 கங்கை சடையீற் கரந்தார் கடவுர் மயான மமந்தார்
 செங்கண் வெள்ளே நேறிச் செல்லஞ் செய்யா வருவா
 ரங்கை யேறிய மறியா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (2)

ஈட லீடப மீசைய வேறி மழுவொன் நேந்திக்
 காட திடமா வுடையார் கடவுர் மயான மமந்தார்
 பாட வீசைகொள் கருவி படுதம் பலவும் பயில்வா
 ராட லரவ முடையா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (3)

கிறைநின் றிலங்கு வளையாளீளையா ளொருபா லுடையார்
 மறைநின் றிலங்கு மொழியார் மலையார் மனத்தின்மீசையார்
 கறைநின் றிலங்கு பொழில்டகூழ் கடவுர் மயான மமந்தார்
 பிறைநின் றிரங்கு சடையா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (4)

வெள்ளை யெருத்தின் மீசையார் வீர்தோடொருகா திலங்கத்
 துள்ளு மீளமான் மறியார்கடர்பொற் சடைக டுலங்கக்
 கள்ள நகுவிவண் டலையார் கடவுர் மயான மமந்தார்
 பிள்ளை மதிய முடையா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (5)

பொன்றா துதிருமணங்கொள் புனைபுங் கொன்றைபுனைந்தா
ரொன்றா வெள்ளே றுயர்த்த துடையா ரதுவே யூர்வார்
கன்றா வீனஞ்சூழ் புறவீக்கடவுர் மயான மமர்ந்தார்
பீன்றாழ் சடையா ரொருவ ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (6

பாச மான களைவார் பரீவார்க் கமுத மனையா
ராசை தீரக் கொடுப்பா ரலங்கல் வீடைமேல் வருவார்
காசை மலர்போன் மிடற்றார் கடவுர் மயான மமர்ந்தார்
பேச வருவா ரொருவ ரவரெம் பெருமா னடிகளே (7

செற்ற வரக்க னறைத் தீகழ்சே வடிமெல் வீரலாற்
கற்குன் றடர்த்த பெருமாமான் கடவுர் மயான மமர்ந்தார்
மற்றொன் றிணையில் வலிய மாசீல் வெள்ளி மலைபோற்
பெற்றொன் றேறி வருவா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (8

வருமா கரிய னூரியார் வளர்புன் சடையார் வீடையார்
கருமா னூர்தோ லுடையார் கடவுர் மயான மமர்ந்தார்
திருமா லொடுநான் முகனுந்தேர்ந்துங் காண முன்னொண்ணாப்
பெருமா எனனவும் வருவா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (9

தூய வீடைமேல் வருவாய் துன்னா ருடைய மதில்கள்
காய வேவச் செற்றார் கடவுர் மயான மமர்ந்தார்
தீய கருமஞ் சொல்லுஞ் சிறுபுன் றேர ரமணர்
பேய்பே யென்னா வருவா ரவரெம் பெருமா னடிகளே. (10

மரவம் பொழில்சூழ் கடவுர் மன்னு மயான மமர்ந்த
வரவ மசைத்த பெருமா னகல மறிய லாகப்
பரவு முறையே பயிலும் புந்தன் செஞ்சொன் மாலை
யீரவும் பகலும் பரவி நிரனைவார் வீனைக ளிலரே. (11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

கோயிற்றிருவிருத்தம்

பண்-கொல்லி

சீவனுருவம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாளை யுடைக்கமு கோங்கிப்பன் மாட நெருங்கியங்கும்
வாளை யுடைப்புனல் வந்தெறி வாழ்வயற் றில்லைதன்னு
ளாள யுடைக்கமுற் சிற்றம்பலத்தர னாடல் கண்டாற்
பிளை யிடக்கண்க ளாற்பின்னைப் பேய்த் தொண்டர் காண்ப
தென்னே. (1)

பொருவிடை யொன்றுடைப் புண்ணிய முர்த்தி புல்தள
னுருவுடை யம்மலை மங்கை மணாள னுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடை அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சீற் றம்பலவன்
றிருவடி யைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. (2)

தொடுத்த மலரொடு சூபமுஞ் சாந்துங்கொண் டெப்பொழுது
மடுத்து வணங்கு மயனொடு மாலுக்குங் காண்பரியான்
பொடிக்கொண் டணிபொன் னாகிய தில்லைச்சீற் றம்பலந்து
னுடுத்த துகில்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. (3)

வைச்ச பொருணமக் காகுமென் றெண்ணீ நமச்சீவாய
வச்ச மொழிந்தே னணிதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
பீச்சன் பிறப்பிலி பேர்நந்தி யுந்தியின் மேலசைத்தி
கச்சி னறுகுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே. (4)

செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சீற் றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்குநற்க
நெஞ்ஞின் றெரியும் வீளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு

காண்பதென்னே. (5)

ஊனத்தை நீக்கி யுலகறி யவென்னை யாட் கொண்டவன்
றேனொத் தெனக்கினி யான்றில்லைச் சீற்றம் பலவெனங்கோன்
வானத் தவருய்ய வன்னஞ்சை யுண்டகண் டத்திலங்கு
மேனத் தெயிறுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு

காண்பதென்னே (6)

தொத்த கணையாற் றிரிபு முன்றுஞ்செந் தீயின்புழ்க
வொத்த வீறைவ னீமையவர் கோமா னீணையடிக
டரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சீற் றம்பலவன்
சரித்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. (7)

சுற்று மமரர் சுரபதி நின்றிருப பாதமல்லாற்
பற்றொன் றிலோமென் றழைப்பப் பரவையு ணஞ்சையுண்டான்
செற்றங் கநங்கனைத் தீவிழித் தான்றில்லை யம்பலவ
னெற்றியிற் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே (8)

சீத்தத் தெழுந்த செழுங்கம லத்தன்ன சேவடிகள்
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சீற் றம்பலவன்
முத்தும் வயிரமு மாணிக்கந் தன்னுள் வீளங்கியகூ
மத்த மலர்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. (9)

தருக்கு மிகுத்துத்தன் றோள்வலி யுன்னித் தடவரையை
வரைக்கை களாவெடுத் தார்ப்ப மலைமகள் கோன்சரித்து
வரக்கன் மணிமுடி பத்து மணிதழல்லை யம்பலவ
னெருக்கி மிதித்த வழரல்கண்ட கண்கொண்டு

காண்பதென்னே. (10)

திருச்சீற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருப்புவணம்

சீவனுருவம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவேறு திரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமே லிளமதியந் தோன்றுந் தோன்றுங்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்று
மடியேறு களிற்றூரிவைப் போர்வை தோன்று
மெழிற்கழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
லபாடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிற்கழும் புவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (1)

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்று
மடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்று
முணாகி யூர்திரீவா னாகித்தோன்று
மொற்றைவெண் பிறைதோன்றும் பற்றார்தம்மேற்
சேணாக வரைவில்லா லெழாத்த நோன்றுஞ்
செத்தவர்த மெலும்பினாற் செறியச் செய்த
புணாணு மரைநாணும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழிற்கழும் புவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (2)

கல்லாலி னீழறனிற் கலந்து தோன்றுங்
கவின்மறையோர் நால்வர்க்கு நெறிக ளன்று
சொல்லாமற் சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ்
சூழரவு மான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்று
மல்லாத காலனைமுன் னடர்த்த நோன்று
மைவகையா வினைவார்பா லமர்ந்து தோன்றும்
பொல்லாத புலாலெலும்பு புணாய்த் தோன்றும்
பொழிற்கழும் புவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (3)

படைமலிந்த மழுவாளு மாணுந் தோன்றும்
 பன்னீரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்று
 நடைமலிந்த வீடையோடு கொடியுந் தோன்று
 நான்மறையீ னொலிதோன்று நயனந் தோன்று
 முடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்றும்
 முரல்வெண் சீரமாலை யுலாவித் தோன்றும்
 புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
 பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (4)

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்று
 மாசீலாப் புன்சடைமேன் மதியந் தோன்று
 மியல்பாக விடுபிச்சை யேற்ற றோன்று
 மிருகங்கடனஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றுங்
 கயல்பாயக் கடங்கலுழிக் கங்கை நங்கை
 யாயிமை முகத்தினொடு வானீற் றோன்றும்
 புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (5)

பாராழி வட்டதடதார் பரவி யிட்ட
 பன்மலரு நறும்புகையும் பரங்கு தோன்றுஞ்
 சீராழித் தாமரையின் மலர் என்ன
 திருத்தியமா நிறத்தசே வடிக டோன்று
 மோராழித் தேருடைய விலங்கை வேந்த
 ளுடறுணித்த வீட்பாவங் கெடுப்பீத் தன்று
 போராழி முன்னீர்ந்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே (6)

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ்
 சகூர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்று
 மின்னனையை நுண்ணீடையாள் பாகந் தோன்றும்
 வேழத்தி னூர்விரும்பிப் போர்த்த றோன்றுந்
 துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந்
 சூயமா மதியுடனே வைத்த றோன்றும்
 பொன்னையை திருமேனி பொலிந்து போன்றும்
 பொழிற்கழும் புவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (7)

அரும்போடு முலைமடவாள் பாகந் தோன்று
 மணிக்ளரு முருமொன்ன வடர்க்குங் கேழன்
 மருப்போட்டு மணிவயிர்க் கோவை தோன்று
 மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வைகைத்
 திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமும் தோன்று
 செக்கர்வா னொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப
 பெருபோட்டி நின்றதிண் புயமும் தொன்றும்
 பொழிற்கழும் புவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (9)

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளி யன்று
 தன்முடிமே லலர்மாலை யளித்த தோன்றும்
 பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளி யன்று
 பலபிறவீ யறுத்தருளும் பரிகந் தோன்றுங்
 கோங்கணைந்த கூவிளமு மதமத் தம்முங்
 குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந்தோன்றும்
 பூங்கணைந்த கொள்கையொடு பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிபுகளும் புவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (10)

ஆருருவ வுள்குவா ருள்ளத் துள்ளே
 யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளுந் தோன்றும்
 வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை
 மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவு தோன்று
 நிருருவக் கடல்லங்கை யரக்கர் கோனை
 நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்
 போருருவக் கூற்றுகைத்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிற்கழும் புவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமுர்த்திநாயனார்

திருக்கடவுர்மயானம்

பண்-பழம்பஞ்சரம்

இராகம்-சங்கராபரணம்

சீவனுருவம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக்கத்தின் மலைபோல
 வருவார் வீடைமேன் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப்படைசூழத்
 திருமால் பிரம னீந்திரற்குந் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
 பெருமான் கடவுர் மயானத்துப் பெரிய பெருமானடிகளே.

விண்ணோர் தலைவர் வெண்புரிநூன் மார்பர்வேதகீதத்தர்
 கண்ணார் நுதலர் நகுதலையர் கால காலர் கடவுர்
 ரெண்ணார் புரமுன்றெரிசெய்தவீறைவரிமையொருபாகம்
 பெண்ணா ணாவர் மயானத்துப் பெரி பெருமா னடிகளே

காயும் புலியீ னதளுடையர் கண்ட ரெண்டோட் கடவுரர்
தாயுந் தந்தை பல்லுயிர்க்குந் தாமே யாய தலைவனார்
பாயும் வீடையொன் றகுவேறிப் பலதேர்ந்குண்ணும்பரமேட்டி
பேய்கள் வாழும் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

நறைசேர்மலசைங்ணையானையனத்தீயாற் பொடி செய்த
வீறையா ராவ ரெல்லார்க்கு மில்லை யென்னா தருள்செய்வார்
பறையார் முழுவம் பாட்டோடுபயிலுந் தொண்டர்பயில் கடவுர்
பீறையார் சடையார் மயானத்துப் பெரியபெருமானடிகளே.

கொத்தார் கொன்றை மதிசூடிக் கோணா கங்கள் யுணாக
மத்த யானை யுரிபோர்த்து மருப்பு மாமைத் தாலியார்
பத்தி செய்து பாரிடங்கள் பாடி யாடிப் பலிகொள்ளும்
பீத்தர் கடவுர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

கூணிவார் கீளுங் கோவண முந்துதைந்து கடலைப் பொடியணிந்து
பணிமே லிட்ட பாகபதர் பஞ்ச வடிமார் பீனர்கடவுர்த்
திணிவார் குழையார் புரமுன்றுந் தீவாய்ப்படுத்த சேவகனார்
பீணிவார் சடையார் மயானத்துப் பெரிய பெருமானடிகளே.

காரார் கடலி னஞ்சண்ட கண்டர் கடவு ருறைவாணர்
தேரா ரரக்கன் போய்வீழ்ந்து சீதைய விரலா லூன்றினா
நூர்தா னாவ துலகேழு முடையார்க் கொற்றி யூராநூர்
பேரா யிரவர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

வாடாமுலையா டன்னோடுமகிழ்ந்து கானில் வேடுவனாய்க்
கோடார் கேழற் பின்சென்று குறுகி விசயன் றவமழித்து
நாடா வண்ணஞ் செருச்செய்து வாவ நாழிநிலையருள் செய்
பீடார் சடையார் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

வேறு முரீப்பர் மருவாளர் வேள்வீ யழிப்பர் சீரமறுப்ப
 ராழீ யளிப்ப ரரிதனக்கு வானஞ் சுகப்ப ரறமுரைப்ப
 ரேழை தலைவர் கடவுரீ லீறைவர் சீறுமான் மறிக்கையர்
 பேழைச் சடையர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

மாட மல்கு கடவுரீன் மறையோ ரேத்து மயானத்துப்
 பீடை தீர வடியாருக் கருளும் பெருமா னடிகள்சீர்
 நாடி நாவ லாருர னம்பீ சொன்ன நற்றமிழ்கள்
 பாடு மடியார் கேட்பார்மேற் பாவ மான பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்

பண் - தக்கராகம்

கிராகம் - காம்போதி

திருவடிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடியுடை மார்பினர் போர்விடை யேறிப் புகை ணம்புடைசூழக்
 கொடியுடை யூர்திரிந் தையங் கொண்டு பலபல கூறீ
 வடிவுடை வானொடுங் கண்ணுமை பாக மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்
 கடிக்கமழ் மாமல ரீட்டுக் கறைமீடற் றானடி காண்போம். (1)

அரைகெழு கோவணவாடையின்மேலோராடரவம்மசைத்தையம்
 புரைகெழு வெண்டலை யேந்திப் போர்விடை யேறிப் புகழ
 வரைகெழு மங்கைய தாகமோர் பாகமாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்
 வீரைகமழ் மாமலர் தூவீ வீரிசடை யானடி சேர்வோம். (2)

புணை நாகம சைத்தன லாடிப் புன்றலை யங்கையீ லேந்தி
யுண்டு பீச்சையு ரையமுண்டியென் றுபல கூறீ
வாணெடுங் கண்ணுமை மங்கையோர் பாக மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தாணெடு மாமலரிட்டுத் தலைவனதாணிழல் சார்வோம். (3)

தாரீடு கொன்றையோர் வெண்மதி கங்கை தாழ்சடைமேலவை சூடி
யூரிடு பீச்சைகொள் செல்வ முண்டியென் றுபல கூறீ
வாரீடு மென்முலை மாதொரு பாக மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்த்
காரீடு மாமலர்கூாவீக் கறைமீடற் றானடி காண்போம். (4)

கனமலர்க்கொன்றையலங்கல்லங்கக்காதிலோர் வெண்குழையோடு
புனமலர் மாலை புனைந்தூர் புகுதியென் றேபல கூறீ
வனமுலைமாமலைமங்கையோர் பாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்
ரினமல ரேய்ந்தன சூாவீ யெம்பெரு மானடி சேர்வோம். (5)

அனைவளர் நாகம சைத்தன லாடி யலர்மிசை யந்தன னுச்சீக்
களைதலை யிற்பல் கொள்ளுங் கருத்தனே கள்வனே யென்னா
வளையொலிமுன்கைமடந்தையோர் பாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்த்
தளையவீழ் மாமலர் சூாவீத் தலைவன தாளீணை சார்வோம் (6)

அடர்செவீ வேழத்தி னீருரீ போர்தது வழிதலை யங்கையீ லேந்தி
யுடலீடு பீச்சையோ டையமுண்டியென் றுபல கூறீ
மடனெடு மாமலர்க் கண்ணியோர் பாக மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தடமல ராயின சூாவீத் தலைவன தாணிழல் சார்வோம். (7)

உயர்வரையொல்கவெடுத்தவரக்கினாளீர்கடகக்கையடர்த்து
வயலீடு பீச்சையோ டைய மார்தலை யென்றடி போற்றீ
வயல்வீரீநீல நெடுங்கண்ணீபாகமாயவன் வாழ்வொளி புத்தூர்த்
சயவீரீ மாமலர் சூாவீத் தாழ்சடை யானடி சார்வோம். (8)

கரியவனான்முகன்கைதொழுதேத்தக்காணலுஞ்சாரலுமாகா
 வெரியுரு வாகியு ரைய மீடுபல யுண்ணயென் நேத்தி
 வரியர வல்குன் மடந்தையோர் பாகமாயவன் வாழ்கொளி பூதூர்
 விரிமல ராயின சூவீ விகீர்தன சேவடி சேர்வோம். (9)

குண்டமணர் சுவர்க்கூறைகண்மெய்யிற்கொள்கையினார்புறங்கூற
 வெண்டலை யிற்பலீ கோடல் வீரும்பினை யென்று வீளம்பீ
 வண்டமர்பூங்குழன்மங்கையோர்பாகமாயவன்வாழ்கொளிபூதூர்த்
 தொண்டர்கண் மாமலர் சூவாத் தோன்றநீன் றானடி சேர்வோம். (10)

திருச்சீற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்
திருவடித்திருத்தாண்டகம்
இராகம் - அரிகாம்போதி

திருவடிகள்

திருச்சீற்றம்பலம்

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும்படி
 யருமறையான் சென்னீக் கணியமாடி
 சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும்மடி
 சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணாமடி
 பரவுவார் பாவம் பறைக்கும்படி
 பதினெண் கணங்களும் பாடும்மடி
 விரவுநீர்த் தென்கெடில நாடன்னடி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி.

கொடுவீனையா ரென்றுங் குறுகாவடி
 குறைந் தடைந்தா ராழைமைக் காக்கும்மடி
 படுமுழுவம் பாணி பயிற்றும்மடி
 பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி
 கடுமுரணே றூர்ந்தான் கழற்சேவடி

கடல்வையந் காப்பான் கருதும்மடி
நெடுமதியங் கண்ணீ யணிந்தானடி
நீறெகெடில வீரட்ட நீங்காவடி.

வைதெழுவார் காமம்பொய் போக்காவடி
வஞ்சவலைப் பாடொன் றில்லாவடி
கைதொழு நாமேந்திக் காணும்மடி
கணக்கு வழக்கைக் கடந்தவடி
நெய்தொழுது நாமேந்தி யாட்டும்மடி
நள்விசம்பை யூடறுத்து நின்றவடி
தெய்வப் புன்றெகெடில நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி.

அரும்பீத்த செஞ்சாயீ ரேய்க்கும்மடி
யழகெழுத லாகா வருட்சேவடி
சுரும்பீத்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி
சோமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தவடி
பெரும்பீத்தர் கூடிப் பீதற்றும்மடி
பீழைத்தார் பீழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்குநீர்த் தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட் டானத் தெஞ் செல்வன்னடி.

ஒருகாலத் தொன்றாக் நின்றவடி
யுழிதோ றாழி யுயர்ந்தவடி
பொருகழலும் பல்சீலம்பு மார்க்கும்மடி
புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவடி
யிருநிலத்தா ரின்புற்றங் கேத்தும்மடி
வின்புற்றா ரிட்டபு னேழும்மடி
திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி.

திருச்சீற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருப்புன்கூர்

பண் - தக்கேசி

கிராகம் - காம்போதி

திருவடிகள்

திருச்சீற்றம்பலம்

அந்த ணாளனுன் னடைக்கலம் புகுத

வவனைக் காப்பது காரண மாக

வந்த காலன்ற னாருயி ரதனை

வவ்வீனா யுன்றன் வண்மைகண் டடியே

னெந்தை நீயெனை நமன்றமர் நலியி

னீவன்மற் றென்னடி யாளினன விலக்குள்

சீந்தை யால்வந்துள் றிருவடி யடைந்தேன்

செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே.

(1)

வையக முற்று மாமழை மறந்து

வயலி னீரீலை மாநிலந் தருகோ

முய்யக் கொள்கமற் றெங்களை யென்ன

வொளிகொள் வெண்முகி லாய்ப்பரந் தெங்கும்

பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப்

பெயர்த்தும் பன்னிரு வேலிகொண்டருளுஞ்

செய்கை கண்டுநீன் றிருவடி யடைந்தேன்

செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே.

(2)

ஏத நன்னில மீற்று வேலி

யேயர் கோணுற்ற விரும்பீணி தவிர்த்துக்

கோத னங்கனின் பால்கறந் தாட்டக்

கோல வெண்மணற் சீவன்றன்மேற் சென்ற

தாதை தாளற வெறிந்தசண் டிக்குள்

சடைமீ சைமல ரருள்செயக் கண்டு

புகுத வாளநீன் பொன்னடி யடைந்தேன்

பும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே.

(3)

நற்ற மிழ்வல்ல ஞானசம் பந்த

னாவீனுக் கரைய னாளைப்போ வானுங்
கற்ற சூதுனற் சாக்கியன் சிலந்தி
கண்ணப் பன்கணம் புல்லினன் றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யீனுங் குணமெனக் கருதுங்
கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்
பொற்றி ரண்மணிக் கமலங்கண் மலரும
பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூரு ளானே. (4

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக்

கோள ரவுசற் றிக்கடைந் தெழுந்த
வால நஞ்சுகண் டவர்மிக விரிய
வமரர் கட்டகருள் புரிவது கருதி
நீல மார்கடல் வீடந்தனை யுண்டு
கண்டத் தேவைத்த பீத்குந் செய்த
சீலங் கண்டுநின் றிருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிரு புன்கூரு ளானே. (5

இயக்கர் கின்னார யமனொடு வருண

ரியங்கு தீவளி ஞாயிறு திங்கண்
மயக்க மில்புலி வானர நாகம்
வசக்கள் வானவர் தானவ ரெல்லா
மயர்ப்பொன் றின்றிநின் றிருவடி யதனை
யர்ச்சித் தார்பெறு மாரருள் கண்டு
திகைப்பொன் றின்றிநின் றிருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிரு புன்கூரு ளானே. (6

போர்த்த நீள்செவி யாளரந் தணர்க்குப்

பொழில்கொ ளானிழற் கீழறம் புரிந்து
பார்த்த னுக்கன்று பாகுப தங்கொடுத்
தருளி னாய்பண்டு பகீரதன் வேண்ட

வார்த்து வந்தீழி யும்புனற் கங்கை
நங்கை யாளநின் சடைமீசைக் கரந்த
தீர்த்த னெநின்றன் றிருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே. (7)

முவிவயில் செற்றஞான் றய்ந்த முவரி
லீருவர் நின்றிருக் கோயிலின் வாயில்
காவ லாளரென் றேவிய பின்னை
யொருவ னீகரி காடரங் காக
மாணை நோக்கியோர் மாநட மகிழ
மணீழு ழாமுழக் கவருள் செய்த
தேவ தேவநின் றிருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே. (8)

அறவி னான்மீக்க வறுவகைச் சமய
மவ்வ வாக்கங்கே யாரருள் புரிந்து
வெறியு மாகட லிலிங்கையர் கோணைத்
துலங்க மால்வரைக் கீழுடர்த் தீட்டுக்
குறிகொள் பாடலி னின்னிசை கேட்டுக்
கோல வாொளாடு நாளது கொடுத்த
செறிவு கண்டுநின் றிருவடி யடைந்தேன
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே. (9)

கம்ப மால்களிற் றின்னூரி யானைக்
காமற் காய்ந்ததோர் கண்ணுடை யானைச்
செம்பொ னேயொக்குந் திருவுரு வானைச்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானை
யும்ப ராளியை னுமையவள் கோணை
யூரன்வன்றொண்ட னுள்ளத் தாலுகந்
தன்பி னாற்சொன்ன வருந்தமி ழைந்தோ
டைந்தும் வல்லவ ரருவீனை யிலரே. (10)

திருச்சீற்றம்பலம்

திருஞாசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்

திருப்பூந்தராய்

பண் - கந்தாரபஞ்சமம்

கிராகம் - கேதாரகௌளை

அருச்சனை

திருச்சீற்றம்பலம்

பங்கு சேர்விர லாள்பவ ளத்துவர்
வாய் னாள்பனி மாமதி போன்முகத்
தந்த மீர்புக ழாண்மலை மாதொடு
மாத்பீரான்
வங்கு சேர்விடம் வானவ ரெத்திசை
யுந்நிறைந் துவலஞ் செய்கு மாமலர்
புந்தி செய்திறைஞ் சீப்பொழி பூந்தராய்
போற்றுதுமே.

(1)

காவீ யங்கருங் கண்ணி னாள்கனித்
தொண்டை வாய்க்கதிர் முத்தநல் வெண்ணகைத்
கூவீ யம்பெடை யன்ன நடைச்சுரி
மென்குழலா
டேவீ யுந்திரு மேனியோர் பாகமா
யொன்றி ரண்டிரு முன்றொடு சேர்பதி
பூவீ லந்தண னொப்பவர் பூந்தராய்
போற்றுதுமே.

(2)

பைய ராவரு மல்குன் மெல்லியல்
பஞ்சீன் னேரடி வஞ்சீகொ ணுண்ணிடைத்
தைய லாளொர பாலுடை யெம்மிறை
சாருமிடஞ்
செய்யெ லாங்கழு நீர்கம வம்மலர்த்
தேற லூறலிற் சேறுல ராதநந்
பொய்யீ லாமறை யோர்பயில் பூந்தராபோற்றுதுமே.

(3)

முள்ளி நாண்முறை மொட்டியல் கோங்கி
 னரும்பு தென்கொள் குரும்பைமு வாமருந்
 துள்ளி யன்றபைம் பொற்கல சத்திய
 லொத்தமுலை
 வெள்ளி மால்வரை யன்னதோர் மேனியின்
 மேவீ னார்பதி வீமரு தண்பொழிற்
 புள்ளி னந்துயின் மல்கிய பூந்தராய்
 போற்றுதுமே.

(4)

பண்ணி யன்றெழு மென்பொயி யாள்பகர்
 கோதை யேர்திகழ் பைந்தளிர் மேனியோர்
 பெண்ணி யன்றமொய்ம் பிற்பெரு மாற்கிடம்
 பெய்வளையார்
 கண்ணி யன்றெழு காவிச் செழுங்கரு
 நீல மல்கிய காமர வாவிநற்
 புண்ணி யருறை யும்பதி பூந்தராய்
 போற்றுதுமே.

(5)

வாணி லாமதி போனூத லாண்மட
 மாழை யொண்கணாள் வண்டா ளந்நகை
 பாணி லாவிய வீன்னிசை யார்மொழிப்
 பாவையொடுஞ்
 சேணி லாத்திகழ் செஞ்சடை யெம்மண்ணல்
 சேர்வ துசிக ர்ப்பெருங் கோயில்கூழ்
 போணி லாநுழை யும்பொழிற் பூந்தராய்
 போற்றுதுமே.

(6)

காரு லாவிய வார்துறு லாள்கயற்
 கண்ணி னாள்புயற் காலொளி மின்னிடை
 வாரு லாவிய மென்முலை யாண்மலை
 மாதுடனாய்
 நீரு லாவிய சென்னியன் மன்னி

நிகரு நாமமுந் நான்கு நிகழ்பதி
போரு லாவெயில் சூழ்பொழிற் பூந்தராய்
போற்றுதுமே.

(7)

காசை சேர்குழ லாங்கய லேர்தடங்
கண்ணீ காம்பன தோட்கதிர் மென்முலைத்
தேசு சேர்மலை மாத மருந்திரு
மார்பகலத்
தீசன் மேவுமி ருங்கயி லையெடுத்
தானை யன்றடர்த் தானிணைச் சேவடி
புசை செய்பவர் சேர்பொழிற் பூந்தராய்
போற்றுதுமே.

(8)

கொங்கு சேர்குழ லாணீழல் வெண்ணகைக்
கொவ்வை வாய்க்கொடி யேரிடை யானுமை
பங்கு சேர்திரு மார்புடை யார்படர்
தீயுருவாய்
மங்குல வண்ணனு மாமல ரோனு
மயங்க நீண்டவர் வான்மீசை வந்தெழு
பொங்கு நீர்ன்மீ தந்தநற் பூந்தராய்
போற்றுதுமே.

(9)

கலவ மாமயீ லாரிய லாள்கரும்
பன்ன மென்மொழி யாள்கதிர் வாணுதற்
குலவு பூங்குழ லானுமை கூறனை
வேறுரையா
லலவை சொல்லுவார் தேரம ணாதர்க
ளாக்கி னான்றனை நண்ணலு நல்குநற்
புலவர் தாம்புகழ் பொற்பதி பூந்தராய்
போற்றுதுமே.

(10)

தேம்ப ணுண்ணிடை யாளசெழுஞ் சேலன்
 கண்ணியோ டண்ணல் சேர்வீடம் தேனமர்
 யும்பொ ழிற்கழ் பொற்பதி பூந்தராய்
 போற்றுசுமென்
 றோம்பு தன்மையன் முத்தமஜீழ் நான்மறை
 ஞான சம்பந்த னொண்டமிழ் மாலைகொண்
 டாம்ப டியிவை யேத்தவல் லார்க்கடை
 யாவினையே.

(11)

திருச்சீற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

ஸ்ரீகயிலாயம்

திருத்தாண்டகம்

இராகம் - அரிகாம்போதி

அருச்சனை

திருச்சீற்றம்பலம்

வேற்றாகி வீண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
 மீளாமே யாளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
 யூற்றாகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி
 யோவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
 யாற்றாகி யங்கே யமர்ந்தாய் போற்றி
 யாறங்க நால்வேத மானாய் போற்றி
 காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (1)

பிச்சாடல் பேயோ டகந்தாய் போற்றி
 பிறவீ யறுக்கும் பிரானே போற்றி
 வைச்சாட னன்று முகந்தாய் போற்றி
 மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பொய்ச்சார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி
 போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

கச்சாக நாகமசைத்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2)

மருவார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
யுருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி
யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி
திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
தேசம் பரவப்படுவாய் போற்றி
கருவாகி யோடு முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (3)

வானத்தார் போற்று மருந்தே போற்றி
வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
யுனத்தை நீக்கு முடலே போற்றி
யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
கானத்தீ யாடலுகந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (4)

ஊராகி நின்ற வுலகே போற்றி
யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
பேராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
நீராவி யான நழலே போற்றி
நேர்வாரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (5)

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்ந்தாய் போற்றி

போகாதென் சிந்தை புருந்தாய் போற்றி
 பல்லயிராய்ப் பார்தோறு நின்றாய் போற்றி
 பற்றி யுவகை விடாதாய் போற்றி
 கல்லயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (6)

பண்ணி னீசையாகி நின்றாய் போற்றி
 பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி
 யெண்ணு மெழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி
 யென்சீந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
 வீண்ணு நிலனுந் தீயானாய் போற்றி
 மேலவர்க்கு மேலாகி நின்றாய் போற்றி
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (7)

கிமையா சூயிரா திருந்தாய் போற்றி
 யென்சீந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
 யுமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி
 யூழியா ழான வொருவா போற்றி
 யமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி
 யாதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (8)

மூவாய் பிறவா யிறவாய் போற்றி
 முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
 தேவாதி தேவர் கொழுந்தே போற்றி
 சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 யாவா யடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
 யல்ல னலிய வலந்தேன் போற்றி
 காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (9)

நெடிய வீசும்பொடு கண்ணே போற்றி
நீள மகல முடையாய் போற்றி
யடிய முடிய மில்லி போற்றி
யங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி
கொடியவன் கூற்ற முதைத்தாய் போற்றி
கோயிலா வென்சீந்தை கொண்டாய் போற்றி
கடிய வருமொடு மின்னே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (10)

உண்ணா சூறங்கா திருந்தாய் போற்றி
யோதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
யெண்ணா விலங்கைக்கோண் றன்னைப் போற்றி
யீறைவீரலால் வைத்துகந்த வீசா போற்றி
பண்ணா ரீசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
பண்டேயென் சீந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கண்ணா யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (11)

திருச்சீற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
திருக்கழுக்குன்றம்

பண் - நட்பாடை

இராகம் - கொம்பீரநாட்டை

அருச்சனை

திருச்சீற்றம்பலம்

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே
நின்ற பாவ வினைக டாம்பல நிங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் றேவர் பீ ரானிடங்
கன்றி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே.

(1)

கிறங்கிச் சென்று தொழுமின்னினைசை பாடியே
பிறங்கு கொன்றைச் சடைய னெங்கள் பிரானிடம்
நிறங்கள் செய்த மணிக ணீத்திலங் கொண்டழி
கறங்கு வெள்ளை யருவித் தண்கழுக் குன்றமே. (2

நீள நின்று தொழுமினித்தலு நீதியா
லாளு நம்ம வீணைக எல்கி யழிந்திடத்
தோளு மெட்டு முடைய மாமணிச் சோதியான்
காள கண்ட னுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (3

வெளிநு தீரத் தொழுமின் வெண்பொடி யாடியை
முளிறி லங்குமழு வாளன் முந்திய றைவிடம்
பீளிநு தீரப் பெருங்கைப் பெய்மத முன்றுடைக்
களிறி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே. (4

புலைக டரத் தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணிய
னீலைகொள் சூலப் படைய னெந்தை பிரானிட
முலைக ளுண்டு தழுவிக்க் குட்டியொ டுமுசுக்
கலைகள் பாயும் புறவீற் றண்கழுக் குன்றமே. (5

மடமு டைய வடிவார் தம்மனத் தேயுற
விடமு டைய மிடறன் வீண்ணவர் மேலவன்
படமு டைய வரவன்றான் பயிலு மிடங்
கடமு டைய புறவீற் றண்கழுக் குன்றமே. (6

ஊன மில்லா வடியார் தம்மனத் தேயுற
ஞான முர்த்தி நடட் மாடி நவிலுமிடந்
தேனும் வண்டு மதுவுண் டின்னைசை பாடியே
கான மஞ்சை யுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (7

அந்த மில்லா வடிவார் தம்மனத் தேயுற
வந்து நாளும் வணங்கி மாலொட நான்முகன்
சீந்தை செய்த மலர்க ணீத்தலுள் சேரவே
சந்த நாளும் புறவீற் றண்கழுக் குன்றமே. (8)

பிழைக டரத் தொழுமின் புன்சடை பிஞ்சுகன்
குழைகொள் காதன் குழகன் றானுறை யும்மீட
மழைகள் சாலக் கலித்து நீடுயர் வேயவை
குழைகொண் முத்தங்சொரியுந் தண்கழுக் குன்றமே. (9)

பல்லில் வெள்ளைத் தலையன் றான்பயி லும்மீடங்
கல்லில் வெள்ளை யருவித் தண்கழுக் குன்றினை
மல்லின் மல்க திரடோ ளூரன் வனப்பினாற்
சொல்லால் சொல்லித் தொழுவாரைத் தொழுமின்களே. (10)

திருச்சீற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்

கோளறு திருப்பதீகம்

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

கிராகம் - நவரோஸ்

அடிமை

திருச்சீற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கன் வீடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமேயு குந்தவதனாள்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வீயாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
யாசறு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வார்க்கமிகவே. (1)

என்பொடு கொம்பொடாமையீவைமார்பீ லங்க
 வெருதேறீ யேழையுடனே
 பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்கூடி வந்தெ
 னுளமெயு குந்தவதனா
 லொன்பதோ டொன்றொடேழு பதினட்டொ டாறு
 முடனாயநாள்க ளவைதா
 மன்பொடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடிவார வர்க்குமிகவே, (2)

உருவளர் பவளமேனி யொளிநீ றணிந்து
 வுமையோடும் வெள்ளைவீடைமேன்
 முருகலர் கொண்றைதிங்கண் முடிமே லணிந்தெ
 னுளமேயு குந்தவதனாற்
 றிருமகள் கலையகூர்தி சயமாது பூமி
 திசைதெய்வ மானபலவு
 மருநெதி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடிவார வர்க்குமிகவே. (3)

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபால் ருந்து
 மறையோது மெங்கள்பரம
 னதியொடு கொண்றைமாலை முடிமேல ணிந்தெ
 னுளமேயு குந்தவனாற்
 கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்க் ளானபலவு
 மதிசுண நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடிவார வர்க்குமிகவே. (4)

நஞ்சணி கண்ட னெந்தை மடவாட னோடு
 வீடையேறு மெங்கள்பரமன்
 றுஞ்சீருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல ணிந்தெ
 னுளமேயு குந்தவதனாற்
 வெஞ்சீன வவுணரோடு முருமீடியு மின்னு
 மிகையான பூதமவையு
 மஞ்சீடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியார வர்க்குமிகவே.

(5)

வாள்வரி யதளதாடை வரீகோவ ணத்தர்
 மடவாட னோடுமுடனாய்
 நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தெ
 னுளமேயு குந்தவதனாற்
 கோளரி யுழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடுகரடி
 யாளரி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியார வர்க்குமிகவே.

(6)

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக
 வீடையேறு செல்வனடைவா
 ரொப்பிள மதியுமப்பு முடிமே லணிந்தெ
 னுளமேயு குந்தவதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்குநலியா
 வப்படி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியார வர்க்குமிகவே.

(7)

வேள்பட விழ்செய்தன்று வீடைமேலீ ருந்து
 மடவாட னோடுமுடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தித
 னுளமேயு குந்தவதனா
 லேழ்கடல் சூழலங்கை யரையன் றனோடு
 மீடரான ஷந்துநலியா
 வார்கட னல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியார வர்க்குமிகவே.

(8)

பலபல வேடமாகும் பரனாரீ பாகன்
 பசுவேறு மெங்கள்பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல ணீந்தித
 னுளமேயு குந்தவதனான்
 மலர்மீசை யோனாமாலு மறையோடு தேவர்
 வருகால மானபலவு
 மலைகடன் மேருநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியார வர்க்குமிகவே.

(9)

கொத்தலர் குழலீயோடு விசயற்கு நல்கு
 குணமாய வேடவீகீதன்
 மத்தமு மதியநாக முடிமேல ணீந்தித
 னுளமேயு குந்தவதனாற்
 புத்திரொ டமனைவாதி லழிவிக்கு மண்ண
 றிருநீறு செம்மைதிமே
 யத்ததகு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடிவார வர்க்குமிகவே.

(10)

தேனமர் பொழில்கொளாலை வீளைசெந்நெ றுன்னி
வளர்செம்பொ னெங்குநிகழ
நான்முக னாதீயாய பிரமாயு ரத்து
மறைஞான ஞானமுனிவன்
றானுறு கொளுநாளு மடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணமுரைசெய்
யானசொன் மாலையோது மடியார்கள் வானி
லரசாள்வ ரானைநமதே.

(11)

திருச்சீற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருவாரூர்த் திருவிருத்தம்

பண் - கொல்லி

அடிமை

திருச்சீற்றம்பலம்

குலம்பலம் பாவரு குண்டர்முன் னேநமக் குண்டுகொலோ
வலம்பலம் பாவரு தண்புன லாரு ரவீர்சடையான்
சீலம்பலம் பாவரு சேவடி யான்றரு முலட்டானம்
புலம்பலம் பாவரு தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்

புண்ணியமே. (1)

மற்றிட மீன்றி மனைகுறந் தல்லுணா வல்லமணர்
சொற்றிட மென்று தூரிகபட் டேனுக்கு முண்டுகொலோ
வற்றிடம் வாங்கி விசயனொ டன்றொரு வேடுவனாய்
பற்றிடங் கொண்டான்றன் றொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
புண்ணியமே. (2)

ஒருவடி வீன்றி நின்றுண்குண்டர் முன்மைக் குண்டுகொலோ
 செருவடி வெஞ்சீலை யாற்புர மட்டவன் சென்றடையாத்
 திருவுடை யான்றிரு வார்த் திருமுலம் டானன்செங்கட்
 பொருவீடை யானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
 புண்ணியமே. (3)

மாசீனையேறியமேனியர்வன்கண்ணர்மொண்ணரைவிட்
 டசனை யேநினைந் தேசறு வேனுக்க முண்டுகொலோ
 தேசனை யாரூர்த் திருமுலட் டானனைச் சீந்தைசெய்த
 பூசனைப் பூசுரர் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
 புண்ணியமே. (4)

அருந்தும் பொழுதுரை யாடா வமணர் திறமகன்று
 வருந்தி நினைந்தர னேயன்றுவாழ்த்துவேற்குண்டுகொலோ
 திருந்திய மாமதி லாரூர்த் திருமுலட் டானனுக்குப்
 பொருத்துந் தவமுடைத் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
 புண்ணியமே. (5)

வீங்கிய தோள்களுந் தாள்களுமாய்நன்று வெற்றரையே
 முங்கைகள் போலுண்ணுமுடர்முன்னேநமக்குண்டுகொலோ
 தேங்கமழ் சோலைத்தென் னாரூர்த்திருமுலட்டானன்செய்ய
 பூங்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
 புண்ணியமே. (6)

புண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள் பறிதலைக் குண்டரைவிட்
 டெண்ணில்புகழ்சின்றன்னருள் பெற்றேற்கு முண்டுகொலோ
 திண்ணிய மாமதி லாரூர்த் திருமுலட் டானனெங்கள்
 புண்ணியன் றன்னடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
 புண்ணியமே. (7)

கரப்பர்கண் மெய்யைத் தலைபறிக் கச்சுகமென்னுங்குண்ட
 ருரைப்பன கேளாதிங் குய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
 திருப்பொலி யாரூர்த் திருமுலட் டானன் றிருக்கயிலைப்
 பொருப்பன் வீரூப்பமர் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம
 புண்ணியமே. (8)

கையீ லீடுசோறு நின்றுண்ணுங் காத மணரைவிட்
 டுய்யு நெறிகண்டிங் குய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
 வைய னணீவய லாரூர்த் திருமுலட் டானனுக்குப்
 பொய்யன் பீலாவடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம
 புண்ணியமே. (9)

குற்ற முடைய வமணர் திறமது கையகன்றித்
 டுற்ற கருமஞ்செய் துய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
 மற்பொலி தோளா னிராவணன் றன்வலி வாட்டுவித்த
 பொற்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராமபுண்ணியமே.
 (10)

திருச்சீற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

திருத்தொண்டர்தொகை

பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்

கிராகம் - நவரோஸ்

அடிமை

திருச்சீற்றம்பலம்

தில்லைவா முந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
 திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
 னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியே
 னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
 விவல்லுமா மீகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 வீர்பொழில்சூழ் குன்றையார் வீறன்மிண்டற் கடியே
 னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்ந்திக் கடியே
 னாரூர னாரூர் லம்மானுக் காளே. (1)

கிலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
 னேனாதீ நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணற்பற் கடியேன்
 கடவுரீற் கலையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
 னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே
 னலைமலிந்த புனம்மங்கை யானாயற் கடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே. (2)

மும்மையா லுலகாண்ட முர்த்திக்கு மடியேன்
 முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
 செம்மையே திருநாளைப் போவதாற்கு மடியேன்
 றிருக்குறிப்புத்தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
 மெம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
 வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த
 வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே. (3)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
 திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருநம்பி குலச்சீறைத னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருமழலைக் குறும்பற்கும் பேயர்க்கு மடியே
 னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
 னொலிபுனல்குழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியே
 னருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே. (4)

வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரு
 மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணா
 வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
 னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே
 னம்பிரான் றிருமுல னடியார்க்கு மடியே
 னாட்டமீகு தண்டிக்க முர்க்கற்கு மடியே
 னம்பிரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
 னானூர னானூரி லம்மனுக் காளே.

(5)

வாரிகொண்ட வனமுலையா னுமைபங்கள் கழலே
 மறவாத கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
 சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
 செங்காட்டங் குடிமெய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
 காரிகொண்ட கொடைக் கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
 கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே
 னாரிகொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ ளடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே.

(6)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
 பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
 மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடினே
 விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
 கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
 கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே
 னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே.

(7)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
 கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரீக்கு மடியே
 னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
 நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
 றுறைக்கொண்ட ிசம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
 தொன்மயலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
 னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே.

(8)

கடல்கூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
 காடவர்கோன் கழற்சீங்க னடியார்க்கு மடியேன்
 மடல்கூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
 மன்னவனாஞ்செருத்துணைதன் னடியார்க்குமடியேன்
 புடைகூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
 பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்குமடியே
 னடல்கூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே.

(9)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 றிருவாரூப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 முப்போகூந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
 முழுந்று பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
 னப்பாலு மடிசார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
 னானூர னானூரி லம்மானுக் காளே.

(10)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
 வரீவளையாண் மானீக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
 றென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
 றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
 றென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடையே
 னீசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
 னன்னவனா மாநூர னடிமைகேட் டுவப்பா
 ராநூரீ லம்மானுக் கன்பரா வாரே.

(11)

திருச்சீற்றம்பலம்

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு முற்றிற்று

யரத்திரைப் பத்து

பூ ஆர் சென்னி மன்னன் எம்
 புயங்கப் பெருமான் சீறியோமை
 ஓவாது உள்ளம் கலந்து உணர்வு ஆய்
 உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
 ஆ! ஆ! என்னப் பட்டு அன்பு ஆய்
 ஆட்பட்டீர் வந்து ஒருப்படுமின்
 போவோம் காலம் வந்தது காண்
 பெயர் விட்டு உடையான் கழல் புகவே. 1

புகவே வேண்டாம் புலன்களில் நீர்
 புயங்கப் பெருமான் பூம் கழல்கள்
 மிகவே நினைமின் மிக்க எல்லாம்
 வேண்டா போக விடுமின்கள்
 நகவே ஞாலத்து உள் புகுந்து
 நாயே அனைய நமை ஆண்ட
 தகவே உடையான் - தனைச் சாரத்
 தளராது கிருப்பார் தாம்தாமே.

2

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
 தாமே தமக்கு விதி வகையும்
 நாம் ஆர் எமது ஆர் பாசம் ஆர்
 என்ன மாயம் கிவை போக
 கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும்
 அவன் - தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
 போம் ஆறு அமைமீன் - பொய் நீக்கி
 புயங்கள் ஆள்வான் பொன் அடிக்கே.

3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்
 அகலவீடுமீன் விளையாட்டை
 கடிசேர் அடியே வந்து அடைந்து
 கடைக்கொண்டு கிருமீன் திருக் குறிப்பை
 செடி சேர் உடலைச் செல நீக்கி
 சீவலோகத்தை நமை வைப்பான்
 பொடி சேர் மேனிப் புயங்கள் - தன்
 பு ஆர் கழற்கே புகவீடுமே.

4

வீடுமீன் வெகுளி வேட்கை நோய்
 மிகவோர் காலம் கினி கில்லை
 உடையான் அடிக்கீழ் பெரும் சாத்தோடு
 உடன் போவதற்கே ஒருப்படுமீன்
 அடைவோம் நாம் போய்ச் சீவபச்சுரத்துள்
 அணி ஆர் கதவு - அது அடையாமே
 புடைப்பட்டு உருகிப் போற்றுவோம்
 புயங்கள் ஆள்வான் புகழ்களையே.

5

புகழ்மீன் தொழுமீன் பூப் புனைமீன்
 புயங்கன் தாளே புந்தி வைத்திட்டு
 கிகழ்மீன் எல்லா அல்லலையும்
 கினி ஓர் கிடையுறு அடையாமே
 திகழும் சீர் ஆர் சீவபுரத்துச்
 சென்று சீவன் தாள் வணங்கி நாம்
 நிகழும் அடியார் முன் சென்று
 நெஞ்சம் உருகி நற்போம்.

6

நற்பார் நற்க நல்லா உலகில்
 நல்லோம் கினி நாம் செல்வோமே
 பொற்பால் ஒப்பாம் திருமேனிப்
 புயங்கன் ஆள்வான் பொன் அடிக்கே
 நற்பீர் எல்லாம் தாழாதே
 நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமீன்
 பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால்
 பெறுதற்கு அரியன் பெருமானே.

7

பெருமான் பேர் - ஆனந்தத்துப்
 பிரியராது இருக்கப் பெற்றீர்காள்
 அரு மால் உற்றுப் பின்னை நீர்
 அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே
 திரு மா மணி சேர் திருக் கதவம்
 திறந்தபோதே சீவபுரத்து
 திருமால் அறியாத் திருப் புயங்கன்
 திருத் தாள் சென்று சேர்வோமே.

8

குருதி சீந்தனையைத்

திருந்த வைத்து சிந்திமின்
போரில் பொலியும் வேல் கண்ணாள்
பங்கன் புயங்கன் அருள் அழுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத
ஆர்வம் கூர அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சீவன் கழற்கே
பொய்யில் கிடந்து புரளாதே.

9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வார் ஆய்
கின்றே வந்து ஆள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பார் ஆர்
மத்புள் கலங்கி மயங்குவீர்
கெருள்வீர் ஆகில் கிது செய்மின்
சீவலோகக் கோன் திருப்புயங்கன்
அருள் ஆர் பெறுவார் அகல் கிடத்தே
அந்தோ! அந்தோ! அந்தோவே!

10

கந்தரனுபுதி காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லும் நெகிழ்ந்து உருகத்
தஞ்சத்து அருள் சண்முகனுக்கு கியல்சேர்
செஞ் சொல் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனைபதம் பணிவாம்.

நூல்

ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியானைச் சகோதரனே.

உல்லாச நிராகுல யோகவீதச்
சல்லாப வீனோதனும் நீயலையோ
எல்லாம் அற என்னை கிழந்த நலம்
சொல்லவாய் முருகா ! சுரபுபதியே.

வானோ புனல்பார் கனல் மாருதமோ
ஞானோதயமோ நவில் நான்மறையோ
யானோ மனமோ எனை ஆண்டகிடம்தானோ
பொருளாவது சண்முகனே.

வளைபட்ட கைம்மா தொடுமக்கள் எனும்
தளைபட்டு அழியத் தகுமோ தகுமோ
களைபட்டு எழுசூர் உரமும் கிரியும்
தொளைபட்டு ருவத்தொடு வேலவனே.

மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான்
முகமாறும் ஒழிந்தும் ஒழிந்தலனே
அகமாயை மடந்தையர் என்று அயரும்
சகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே.

தணியான மனோசீலை மீது உனதாள்
அணியாள் அரவீந்தம் அரும்பும் அதோ
பணியா என வள்ளி பதம்பணியும்
தணியா அதீமோக தயாபரனே.

கெடுவாய் மனனே! கதிகேள் கரவா
கிடுவாய் வடிவேல் கிறைதாள் நனைவாய்
கடுவாய் நெடுவேதனை தூள்படவே
வீடுவாய் வீடுவாய் வீனையாவையுமே.

அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனும் கிப்
பீமரங்கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
குமரன் கிராசகுமாரீ மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே.

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டுசல் படும் பரி சென்று ஒழுவேன்
தட்டுடு அற வேல்சயிலத் தெறியும்
நட்டுர நிராகுல நிர்ப்பயனே.

கார்மா மிசை காலன் வரின் கலபத்
தேர்மாமிசை வந்து எதிர்ப் படுவாய்
தார்மார்ப! வலாரீ தலாரீ எனும்
சூர்மா மடியத் தொடு வேலவனே.

கூகா என என்கிளை கூடி அழப்
போகாவகை மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
நாகாசல! வேலவ! நாலுகவித்
தியாகா! சுரலோக சிகாமணியே.

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் கிறவான்
சும்மா கிருசொல்அற என்றலுமே
அம்மா பொருகளாளன்று மடிந்திலேனே.

முருகன் தனிவேல் முனி நம் குரு என்று
அருள்கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ?
உருவன்று அருவன்று உளதன்று கிலதன்று
கிருளன்று ஒளியன்று என நின்றகுவே.

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
உய்வாய் மனனே! ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய் வாழி வீழி நாசியொடும் செவியாய்
ஐவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே.

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
உருகும் செயல்தந்து உணர்வென்று அருள்வாய்
பொருபும் கவரும் புலியும் பரவும்
குரு புங்கவ! எண்குண பஞ்சரனே.

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ
வீரா! முகூசூர் படவேல் எறியும்
சூரா! சுரலோக தூரந்தரனே.

யாம் ஓதிய கல்வியும் எம்அறிவும்
தாமேபெற வேலவர் தந்ததனால்
புமேல் மயல்போய் அறம் மெய்ப்புணர்வீர்!
நாமேல் நடவீர் நடவீர் கினியே.

உதியா மரியா உணரா மறவா
விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா அனகா அபயா அமரா
வதிகாவல! சூர பயங்கரனே.

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியும் குலமும் குடி போகியவர்
அடியந்தமிலா அயில்வேல் அரசே!
மீடியென்று ஒருபாவி வெளிப்படினே.

அரிதாகிய மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவர்
விரிதாரண! விக்ரம! வேள்! கிமையோர்
புரிதாரக! நாக புரந்தரனே.

கருதா மறவா நெறிகாண எனக்கு
கிருதாள் வனசந்தர என்று கிசைவாய்
வரதா! முருகா! மயில்வாகனனே!
விரதா! சுரசூர! வீபாடனனே.

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவர்
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
வேளைச் சுரபுபதி மேருவையை.

அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
முடியக் கெடவோ? முறையோ முறையோ?
வடிவிக்ரம வேல்மகிபா! குறமீன்
கொடியைப் புணரும் குண பூதரனே.

சூர்வேல் வீழ் மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ?
சூர்வேரொடு குன்று தொளைத்த நெடும்
போர்வேல! புரந்தர பூபதியே.

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ அயிலோ கழலோ முழுகும்
செய்யோய்! மயிலேறிய சேவகனே!

ஆதாரம் கிலேன் அருளைப் பெறவே
நீதான் ஒருசற்றும் நினைந்திலையே
வேதாகம! ஞான வீனோத! மனோ
தீதா! சுரலோக சீகாமணியே.

மன்னே நகர்வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே விதியின் பயன் கிங்கு கிசுவோ?
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயிலேறிய வானவனே.

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
ஞானாகரனே! நவிலத் தகுமோ?
யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறும்
தானாய் நிலைநின்றது தற்பரமே.

கில்லையெனும் மாயையில் கிட்டனை நீ
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்தலையோ
மல்லேபுரி பன்னீரு வாகுவில் என்
சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே.

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்தகுதான்
அவ்வாறு அறியார் அறிகின்றதலால்
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு கிசைவிப்பதுவே.

பாழ்வாழ்வு எனும் கிப்படு மாயையிலே
வீழ்வாய் என என்னை வித்தினையே
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் கினி நீ மயில் வாகனனே.

கலையே பதறிக் கதறிக் தலையூடு
அலையே படுமாறு அகுவாய் விடவோ?
கொலையே புரி வேடர்குலப் பிடி தோய்
மலையே! மலை கூறிடு வாகையனே.

சீந்தாகுல கில்லொடு செல்வம் எனும்
விந்தாடவி என்று விடப் பெறுவேன்
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணாகரனே!

சிங்கார மடந்தையர் தீநிற்போய்
மங்காமல் எனக்கு வரம் தருவாய்
சங்கீராம சீகாவல! சண்முகனே!
கங்காநதி பால! க்ருபாகரனே.

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழல் என்று அருள்வாய்
மதிவாள் நுகல் வள்ளியை அல்லது பின்
கூதியா விரதா! சுரபுபதியே.

நாதா! குமரா! நம என்று அரனார்!
ஓதாய் என ஓதியது எப்பொருள்தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் சூடு மலர்ப்
பாதா! குறமின் பதசேகரனே.

கிரீவாய் விடுவீக்ரம வேல் கிறையோன்
பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே
புரிவாய் மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோடும் அகந்தையையே.

ஆதாளியை ஒன்று அறியேனை அறத்
தீதாளியை ஆண்டது செப்பும தோ?
கூதாள! கிராதகுலக்கு கிறைவா!
வேதாளகணம் புகழ் வேலவனே.

மாவேழ் சனனம் கெட மாயை விடா
முவேடனை என்று முடிந்திடுமோ?
கோவே! குற மின்கொடி தோள் புணரும்
தேவே! சீவசங்கர தேசிகனே.

வீனையோட வீடும் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங்கி?
கனையோடு அருவீத் துறையோடு பசுந்
தீனையோடு கிதனோடு திரிந்தவனே.

சாகாது எனையே சரணங்களிலே
காகா: நமனார் கலகம் செய்யுநாள்
வாகா! முருகா! மயில்வாகனனே!
யோகா! சீவஞானோப தேசிகனே.

குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவற்று உலகோடு உரைசந்தையும் அற்று
அறிவற்று அறியாமையும் அற்றதுவே.

தூசா மணியும் துக்கிலும் புனைவாள்
நேசா! முருகா நினது அன்பு அருளாள்
ஆசா நிகளம் துகள் ஆயினபின்
பேசா அனுபுதி பிறந்ததுவே.

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
சூடும்படி தந்தது சொல்லுமதோ?
வீடும் சுரர்மாமுடி வேதமும் வெங்
காடும் புனமும் கமழும் கழலே.

கரவாகிய கல்வி உளார் கடை சென்று
கிரவா வகை மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ?
குரவா! குமரா! குலீசாயுத! குள்
சரவா! சீவயோக! தயாபரனே.

எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ
சீந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்
கந்தா! கதிர்வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே.

ஆறாறையும் நீத்து அதன்மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறுமாறு உளதோ?
சீறா வருசூர் சிதைவித்து கிமையோர்
கூறா உலகம் குளிர்வித்தவனே.

அறிவொன்று அற நின்று அறிவார் அறிவில்
பீறிவொன்று அறநின்ற பிரானலையோ?
செறிவொன்று அறவந்து இருளே சீதைய
வெறிவென்று அவரோடு உறும் வேலவனே.

தன்னம் தனிநின்று அக்துதான் அறிய
கின்னம் ஒருவர்க்கு கிசைவிப்பதுவோ?
மின்னும் கதிர்வேல் விகீந்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் கிருபை சூழ் சுடரே.

மதிகெட்டு அறவாடி மயங்கி அறக்
கதிகெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்?
நதிபுத்திர! ஞானசகாதிப! அத்
ததிபுத்திரர் வீறடு சேவகனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஓளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

தாயுமானவர் பாடல்

கினியே தெமக்குனருள் வருமோ எனக்கருதி
ஏங்குதே நெஞ்சம் ஐயா!
கின்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென் (று)
எண்ணவோ திடமில்லையே!
அனியாய மாய்கிந்த உடலைநான் என்றுவரும்
அந்தகற் காளாகவோ!
ஆடித்திரிந்துநான் கற்றதுங் கேட்டதும்
அவலமாய்ப் போதல்நன்றோ!
கனியேனும் வறியசெங் காயேனும் உதிர்சருகு
கந்தழி லங்களேனும்
கனல்வாதை வந்தெய்தின்அள்ளிப் புசிந்துநான்
கண்முடி மெளனியாகித்
தனியே கிருப்பதற் (கு) எண்ணினேன் எண்ணமிகு
சாமீந் அறியாததோ!
சர்வபரீ பூரண அகண்ட தத்துவமான
சச்சீதானந்த சீவமே.

கந்துக மதக்கரீயை வசமா நடத்தலாம்,
 கரடிவெம்புலி வாயையும் கட்டலாம்
 ஒருசீங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாம்
 கட்டுசெவி எடுத்ததாட்டலாம்,
 வெந்தழிலின் கிரதம்வைத் (கு) ஐந்துலோகத்தையும்
 வேதித்து வீற்றுண்ணலாம்
 வேறெருவர் காசாமல் உலகத்துலாவலாம்,
 வீண்ணவரை ஏவல் கொளலாம்,
 சத்ததழும் கிளமையோ (டு) கிருக்கலாம்,
 மற்றொரு சரீரத்திலும் புகுதலாம்,
 சலமேல் நடக்கலாம், கனல்மேல் கிருக்கலாம்,
 தன்நகரில் சீத்திபெறலாம்,
 சிந்தையை அடக்கியே சும்மா கிருக்கின்ற
 திறமரீகு, சத்தாகினன்
 சீத்தமீசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தோசே மயானந்தமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இராமலிங்கசுவாமிகள் (வள்ளலார்) பரடல்

- ஒருமையுடன் நினகு திருவடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர் தம் - உறவு வேண்டும்
 உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்ஒன்று பேசுவார்
 உறவு கலவாமை வேண்டும்
 பெருமைபெறு நினகுபுகழ் பேச வேண்டும்
 பொய்மை பேசாதிருக்க வேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமான
 போய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்
 மருவு பெண்ணாசையை மறக்கவே வேண்டும்
 உனை மறவாது கிருக்கவேண்டும்
 மதவேண்டும் நின்கருணை நிதி வேண்டும்
 நோயற்ற வாழ்வு நான் வாழவேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலமேலங்கு கந்த வேளே
 தண்மகந்துய்ய மணி உன்முகங் சைவமேனி
 சண்முகந் தெய்வமணியே!

2. களக்கமறப் பொது நடநான் கண்டுகொண்டகுணம்
 கடைச்சீறியோர் உளம்பூக்குக் காய்த்தகு ஒருகாய்தான்
 விளக்கமறப் பருந்திடுமோ வெம்பீ உதர்ந்திடுமோ வெம்பாது
 பழுக்கினுமென் கரத்தில் அகப்படுமோ
 கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்கு கவர்ந்திடுமொ குரங்கு
 கவராது என் குறிப்பிலகப்படினும்
 துலக்கமற உண்ணுவெனே தொண்டை வீக்கிக்கொள்ளுமோ
 சோதி திருவுளமெதுவோ ஏதும் அறிந்தலனே!

திரிக்கடவூர் அபிராமியம்மை பதிகம்

காப்யு

தூயதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதற்கு மும்மதநூல்
 வாயைக் கரன்றாள் வழுத்தபாம் - நேயர்ந்தம்
 எண்ணும் புகழ்க்கடவூர் எங்கள் அபீ ராமவல்லி
 நண்ணும்பொற் பாதத்தில் நன்கு.

நரல்

ஆசிரிய விருத்தம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவா ராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபீணியீ லாத உடலும்

சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனவீயும்
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நீத்யமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
கூய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

அலையாழி அறிகுயிலு மாயனகு தங்கையே!
ஆதிகட வுரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபீராமீ யே!

காரளக பந்தியும் பந்தியின் அலங்கலும்
கரிய புருவச் சீலைகளும்
கர்ணகுண் டலமுமதி முகமண்ட லம்நுதற்
கஸ்தூரிப் பொட்டு மீட்டுக்

கூரணிந் திடுவீழியும் அமுதமொழியுஞ் சீறிய
கொவ்வையின் கனிய தரமும்
குமிழினைய நாசியும் முத்தநிகர் தந்தமும்
கோடுசோ டான களமும்

வாரணித் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
மணிநூ புரப்பா தமும்
வந்தெனகு முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
வல்வினையை மாற்று வாயே

ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போலநீறை
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

மகரவார் குழல்மேல் அடர்ந்துகமிழ் மீதீனில்
மறைந்து வாளைத் துறந்து
மையக்கயலை வேண்டினன் செங்கமல விறியருள்
வரம்பெற்ற பேர்க ளென்றோ?

செகமுழுமீ வொற்றைத் தனிககுடை கவித்துமேற்
சிங்கா சனத்தி லுற்றுச்
சொங்கோலும் மனுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிகு
திகிரியுல காண்டு பின்பு

புகர்முகத் (து) ஐராவதப் பாக ராகிநீரை
புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
போக தேவேந்திரன் எனப்புகழ வின்ணில்
புலோமீசை யொடுஞ்சு கிப்பர்

அகரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ரூபியே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரிகிரு நான்கையும்
மாதீறல் கரியெட் டையும்
மாநாகம் ஆனதையம் மாமேரு என்பதையும்
மாகூர்மம் ஆனதையு மோர்

பொறியரவு தாங்க்வரு புவனம் ரேழையும்
புத்தேளிர் கூட்டத் தையும்
பூமகளை யுந்திகிரி மாயவனை யும்அரையிற்
புலியாடை உடையானையும்

முறைமுறைக ளாரீன்ற முதியவர்களாய்ப் பழைமை
முறைகள் தெரியாத நின்னை
முவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென் றறியாமல்
மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்

அறிவுநீரை வீழுமியர்தம் ஆனந்த வாரியே!
ஆதிகட வுரின் வாழ்வே!
அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத ககபாணி!
அருள்வாழி! அபீராமீ யே!

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர் தழைத் தோங்கிவர
அருள்மழை பொழிந்தும் இன்ப
வாரிதியிலே நின்ன தன்பெனுஞ் சிறகால்
வருந்தா மலேய னைத்துக்

கோடாமல் வளர்சிற் றெறும்புமுதல் குஞ்சரக்
கூட்டமுத லான சீவ
கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
குறையாம லேகொ டுக்கு

நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
நின்னுதர பந்தி யுக்கும்
நின்மலி! அகிலங்களுக் (கு) அன்னை என்றோதும்
நீலமயன் (று) ஒது வாரோ?

ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்குபுகழ்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

பல்குஞ் சரந்தொட் டெறும்புகடை யானதொரு
பல்லுயீர்க் குங்கல் லிடைப்
பட்டதே ரைக்கும்அன் றற்பவித் தீடுகருப்
பையறு சீவ னுக்கும்

மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் கிமையாத
வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
மற்றுமொரு முவர்க்கு மியாவர்க்கம் அவரவர்
மனச்சலிப் பில்லா மலே

நல்குந் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்தாமிகு
நவநதி உனக்கி ருந்தும்
நாடுநொருவன் வறுமையிற் சீறியானா னால்அந்
நகைப்புனக்கேஅல்ல வோ?

அல்கலந் தும்பர்நா டளவெடுக் குஞ்சோலை
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

ஸ்ரீ காமாட்சி அன்னை துதி

காப்பு

மங்களஞ்சேர் கச்சீநகர் மண்ணுகா மாட்சிமீசைத்
துங்கமுள நற்பதிகஞ் சொல்லவே - திங்கட்
புயமருவும் பணியணியும் பரமனுளந் தனின்மகிழுங்
கயமுகனைங் கரனிநுதாள் காப்பு.

சுந்தரீ சவுந்தரீ நிரந்தரீ தூரந்தரீ
சோதியா நின்ற வுமையே
சுக்கிர வாரத்திலுனைக் கண்டு தரிசித்தவர்கள்
துன்பத்தை நீக்கி வீடுவாய்
சீந்தைதனி லுன்பாதந் தன்னையே தொழுமவர்கள்
துயரத்தை மாற்றி வீடுவாய்
ஜெகமெலா முண்மாய்கை புகழ்வென்னலாமோ
சீறியனால் முடிந்திராது
சொந்தவுன் மைந்தனா யெந்தனை யிரட்சிக்கச்
சீறிய கடனுன்னதம்மா
சீவசீவ மகேஸ்வரீ பரமனிட யீஸ்வரீ
சீரோன்மணி மனோன் மணியுந்
அந்தரீ தூரந்தரீ நிரந்தரீ பரம்பரீ
யனாத ரட்சகியும் நீயே
அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடும்
அன்னை காமாட்சி யுமையே.

1

பத்துவீரல் மோதிரம் எத்தனை பிரகாசமகூ
பாடகந் தண்டை கொலுசும்.
பச்சை வைடுரிய மீச்சையால் கிழைத்திட்ட
பாதச் சீலம்பி னொலியும்.
முக்குமுகக் குத்தியும் ரத்தினப் பதக்கமும்
மோகன மாலை யழகும்
முழுதும் வைடுரியம் புஷ்பரா கத்தினால்

முடிந்திட்ட தாலியழகும்.
சுத்தமா யிருக்கின்ற காதீநீர் கம்மலுஞ்
செங்கையில் பொன்கங்கணம்.
ஜெகமெலாம் விலைபெற்ற முகமெலா மொளியுற்ற
சீறுகாது கொப்பி னழகும்.
அத்தீவரதன் தங்கை சத்தி சீவருபத்தை
யடியனாற் சொல்லத் திறமோ.
அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்தீரும்
அம்மை காமாட்சி யுமையே.

2

கெதியாக வந்தனைக் கொண்டாடி நினதுமுன்
குறைகளைச் சொல்ல நீன்றும்
கொடுமையா யென்மீதில் வறமையை வைத்துநீ
குழப்பமா யிருப்ப தேனோ
வீதியீது. நைந்துநான் அறியாம லுந்தனைச்
சதமாக நம்பி னேனே
சற்றாகிலும் மனது வைத்தென்னை ரட்சிக்க
சாதக முனக் கிலையோ
மதிபோல யொளியுற்ற புகழ்நெடுங் கரமுடைய
மதகஜனை யீன்ற தாயே
மாயனிட தங்கையே பரமனது மங்கையே
மயானத்தில் நின்ற வுமையே
அதிகாரி யென்றுதா னாசையாய் நம்பினேன்
அன்பு வைத்தென்னை யாள்வாய்.
அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்தீரும்
அம்மை காமாட்சி உமையே.

3

பூயியிற் பீளளையார் பிறந்தும் வளர்ந்தும்நான்
பேரான ஸ்தலமு மறியேன்
பெரியோர்கள் தரிசன மொருநாளும் கண்டுநான்
போற்றிக் கொண்டாடி யறியேன்.
வாமியென் றுன்னைச் சீவகாமி யென்றேசொல்லி.
வாயினாற் பாடியறியேன்
மாதா பீதாவினது பாதத்தை நானுமே

வணங்கியொரு நாளுமறியேன்.
 சாமியென்றே யெண்ணிச் சதுருடன் கைகூப்பிச்
 சரணங்கள் செய்து மறியேன்
 சற்குருவின் பாதார வீந்தங்களைக் கண்டு
 சாஷ்டங்க தெண்ட னறியேன்
 ஆய்ந்த பூமியிலடியனைப் போல்முடன்
 ஆச்சீநீ கண்ட துண்டோ
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்தீரும்
 அம்மை காமாட்சி யுமையே.

4

பெற்றதா யென்றுன்னை மெத்தவும் நம்பினான்
 பிரியமா யிருந்த னம்மா
 மெத்தனம் உடையெயன் றறியாகுநானுன்
 புருஷனை மறந்தனம்மா
 பத்தனாயிருந்துமுன் சித்த மிரங்காமல்
 பராமுகம் பார்த்திருந்தால்
 பாலன் யானெப்படி வீசனமில் லாமலே
 பாங்குட னிருப்பதம்மா.
 கித்தனை மோசங்களாகாது ஆகாது
 கிது தர்மமல்ல வம்மா
 எந்தனை ரஷிக்க சிந்தனைக ளில்லையோ
 யிகுந்தி யல்ல வம்மா.
 அத்தி முகனாசையாலிப் புத்திரனை மறந்தையோ
 அதை யெனக்கருள் புரிசுவாய்
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்தீரும்
 அம்மை காமாட்சி யுமையே.

5

மாயவன் தங்கை நீ மரகத வல்லிந்
 மணி மந்தர காரியே
 மாயசொ ருபீநீ மகேஸ்வரியு மானந்
 மலையரை யன்மக ளானந்
 தாயே மீனாட்சிநீ சற்குண வல்லிந்

தயாநதி வீசா லாட்சீந்
 தாரணியில் பெயர் பெற்ற பெரிய நாயகியும் நீ
 சரவணனை யின்ற வளும்ந்
 பேய்களுடனாடிந் அத்தனிடபாகமதில்
 பேர்பெற வளர்ந்த வளும்ந்
 பிரணவ சொருபீந் பிரசன்ன வல்லீந்
 பிரியவுண் ணாமுலையுந்
 ஆயீமகமாயுந் ஆனந்தவல்லீந்
 அக்லாண்ட வல்லீ ந்யே
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்தீடும்
 அம்மை காமாட்சியுமையே.

6

பொல்லாத பிள்ளையாய் கிருந்தாலும் பெற்றதாய்
 புத்திகளைச் சொல்ல வில்லையோ.
 பேய்ப்பிள்ளை யானாலும் தான்பெற்ற பிள்ளையை
 பிரியமாய் வளர்க்க வில்லையோ
 கல்லாகிலும் முச்சு நல்லாமல் வாய் விட்டுக்
 கதறீ நானமுத குரலில்
 கடுகதனிலெட்டிலொரு கூறுமதி லாகிலுன்
 காதலுள் நுழைந்த தில்லையோ
 கில்லாத வன்மங்க ளென்மீதி லேனம்மா
 கினி விடுவதில்லை சும்மா.
 கிருவரும் மடிபிடித்துக் தெருதனில் வீழ்த்துவதும்
 கிதுதரும மல்ல வம்மா
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்தீடும்
 அம்மை காமாட்சி யுமையே.

7

முன்னையோ சென்மாந்திர மென்மென்ன பாவங்கள்
 முடனான் செய்த னம்மா
 மெய்யென்று பொய்சொல்லீ கைதனிற் பொருள் தட்டு
 மோசங்கள் பண்ணீ னேனோ
 என்னமோ தெரியாது கிக்கணந் தன்னிலே

கீக்கட்டு வந்த தம்மா
 ஏழைநான் செய்தபிழை தாம்பொறுத்தருள் தற்கு
 என்கவலை தீரு மம்மா
 சின்னங்களாகுது ஜெயமில்லையோ தாயே
 சிறுநாண மாகு தம்மா
 சிந்தனைக ளென்மீதில் வைத்து நற்பாக்கியமருள்
 சிவசக்தி காமாட்சி நீ
 அின்னவாகனமேறீ யானந்தமாக வுன்
 அடியன் முன் வந்து நிற்பாய்
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடும்
 அம்மை காமாட்சி யுமையே.

8

எந்தனைப் போலவே செனன மெடுத்தோர்க
 ளீன்பமாய் வாழ்ந் திருக்க.
 யான் செய்த பாவமோ யித்தனை வறுமையிலுன்
 னடியேன் தவிப்பதம்மா
 உன்னையே துணையென் றுறுதியாய் நம்பினேன்
 உன் பாதஞ் சாட்சியாக
 உன்னையன்றி வேறு துணை யினியாரை யுங்காணேன்
 உலகந்தனி லெந்தனுக்கு
 பின்னை யென்றெண்ணீ நீ சொல்லாம லென்வறுமை
 போக்கடித் தென்னை ரட்சி
 பூலோக மெச்சவே பாலன் மார்க்கண்டன்போல்
 பிரியமாய்க் காத்திடம்மா
 அின்னையே யின்னமுன்ன டியேனை ரட்சிக்க
 அட்டி செய்யா தேயம்மா.
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடும்
 அம்மை காமாட்சி யுமையே.

9

பாரதனி லுள்ளவம் பாக்கியத்தோ டென்னைப்
 பாங்குட னீரட்சிக்கவும்.
 பக்தியாய் என்பாதம் நித்தந் தரிசீத்த

பாலருக் கருள் புரியவும்
 சீர்பெற்ற தேசத்தில் சிறுபிணிகள் வாராமல்
 செங்கலிய னணு காமலும்.
 சேயனிட பாக்கியஞ் செல்வங்களைத் தந்து
 ஜெயம் பெற்று வாழ்ந்து வரவும்.
 சேர்பெற்ற காலனைப் பின்றொடர வொட்டாமற்
 பிரியமாய்க் காத்திடம்மா
 பிரியமாயுன்மீதில் சிறியனான் சொன்னகவி
 பிறைகளைப் பொறுத்தூரட்சி
 ஆறுதனில் மணல் குவித் தரிய பூசை செய்வவென்
 னம்மையே காம்பரீ ந்யே
 அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடும்
 அம்மையே காமாட்சியுமையே.

10

எத்தனை ஜெனனம் எடுத்தேனோ தெரியாது
 கிப்பூமி தன்னிலம்மா.
 கினியாகிலும் கிருபை வைத்தென்னை ரட்சியும்
 கினிஜெனன மெடுத் திடாமல்
 முத்திர வேணுமென்று உன்னையே தொழுகுநான்
 முக்காலும் நம்பி னேனே.
 முன்பின்னுந் தோணாத மனதரைப் போலந்
 முழந்திருக் காதே யம்மா.
 வெற்றி பெற வுண்மீதில் பக்தியாய் நான் சொன்ன
 விருத்தங்கள் பதினொன்றையும்
 விருப்பமாய்க் கேட்டுநீ யளித்திடுஞ் செல்வத்தை
 விமலனா ரேசப்போறார்.
 அத்தனிட பாகமதை வீட்டு வந்தேயென்
 அருங்குறை யைத் தீருமம்மா
 அழகான காஞ்சி யில் புகழாக வாழ்ந்திடும்
 அம்மையே காமாட்சி யுமையே.

முற்றிற்று

நயீனை மான்நியம்

பெற்றதா லன்னை பெறமுயீ ரனைத்தும்
பேணலா லன்னை பெற்றீடுவோர்
உற்றதா லன்னை வீரும்பிய அனைத்தும்
உதவலா லன்னை எக்கலையும்
செற்றதா லன்னை உலகொடு வானுந்
தொழுதலா லன்னை என்னெற்றும்
பற்றதாங் கருணை பொழிதலா லன்னை
பராபரை நாக யூடணியால்

- நயீனை நாகமணிப்புலவர்.

வரலாறு முருகன் எட்டுக்குடி ஏசல்

முருகப் பெருமான் ஸ்ரீ வள்ளி நாயகியைத் திருமணம் செய்து வீட்டார் என்ற செய்தியறிந்த தெய்வானையம்மன் உடல் கொண்டு கதவைத் தாள்பாளர் கீட்டு அடைத்து வீடுகின்றார். ஸ்ரீ வள்ளி நாயகி சமேதராக எழுந்தருளிய முருகப் பெருமான் கதவைத் திறக்குமாறு பல்வேறு சமாதானம் கூறுவதாகவும் அதற்கு தெய்வானையம்மன் பதில் கூறுவதாகவும் எட்டுக்குடி ஏசல் அமைகின்றது. கிறிதியில் உடல் நீங்கிய தெய்வானையம்மன் கதவைத் திறந்து சமாதானம் அடைகின்றார்.

கிவ் எட்டுக்குடி ஏசல் முருகப் பெருமான் திருக்கல்யாணத்தின் போது ஆலயங்களில் படிக்கப்படுகின்றது. நயீனாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயத்தில் முருகன் திருக்கல்யாணத்தின் போது

கிவ் எட்டுக்குடி ஏசல் பாடப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. கிதனை ஒரு வெளியீடாக வெளியீடுவதன் முலம் முருகன் அடியார்கள் கிதனை அறிந்து நித வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிதன் ஓசை நயனம் சந்தம் படிப்போர் மனதைத் கொள்ளை கொள்ளும் தன்மையது.

முருகன் எட்டுக்குடி ஏசல்

மாசீல் முருகேசருக்கும் மாது தெய்வானைக்கும்
ஏச நேரிட்டதை யான் கியம்பவே காசீனியில்
செஞ்சடிலம் நின்ற எழில் தேர் கயமாழகத்தோன்
கஞ்ச மலர்த் தாளினையே காப்பு.

காசீனியோர் புகழும் எட்டுக்குடி வேலவா
கதவைத் திறக்கும் ஏசல் பாட எழில்
கதவைத் திறக்கும் ஏசல் பாட முஷ்கவாகனம்
மீதேறும் விநாயகன் முளரி மலரடியே
காப்பு முளரி மலரடியே காப்பு.

செய்ய வடிவேலேந்தும் முருகர் வருகின்ற செய்தி அறிந்தாள்
அம்மாது தெய்வயானை அறிந்தாள் அப்போது பரிவுடன் வடிவேலார்
முருகர் வாரார் என்று படக்கென்று அடைத்தாள் அடைத்த கதவும்
தெரியாமலே முருகேசர் ஆசையில் மதமயங்கியே அவள் விரைவிலே
வந்து தட்டினார் தானே கதவைத் தட்டினார் கையினால் தானே.

தெய். செண்பகவதியடி கதவைத் தட்டி தட்டி திறவென்று
சொன்னவர் யாரோ தெரிவீனில் வந்தவர் யாரோ.

முருகர். எந்தன் கண்மணியே அறியாயோ வந்தவன் எட்டுக்குடி
வேலவன் நானே பெண்ணே எட்டுக்குடி வேலவன் நானே.

தெய். எட்டுக்குடியைவிட்டு விரைவீனில் கிரவில் எப்படி வந்தீர்
சொல்லும் சுவாமி நீரும் எப்படி வந்தீர் சொல்லும் சுவாமி.

முருகர். மாது நன்முகமதி ஒளியைக்கொண்டு வந்தேன் மாதரசே
கிந்த வேளை எழில் மாதரசே கிந்தவேளை.

தெய். கிந்தவேளை கிரு காதவழி தூரம் எவ்வீதம் நடந்துவந்தீரோ
சுவாமி எவ்வீதம் நடந்து வந்தீரோ.

முருகர். கட்டழகி உன்னை மனத்தில் நினைத்தபோது காதவழியும்
அரை நாழியே கிருகாதவழியும் அரைநாழியே.

தெய். அரைநாழி உமைவிட்டுப் பிரியானே அந்த வள்ளி அறியாமல்
ஓடி வந்தீரோ அவளுக்குத் தெரியாமல் ஓடி வந்தீரோ.

- முருகர். அந்த வள்ளியை விட்டு உந்தன் முகத்தைக்கான ஆசை கொண்டு வந்தோர் பெண்ணே ஆசை கொண்டு வந்தேனே.
- தெய். காண வந்ததில் என்ன ஆயிரமாகவே கைப்பொருள் கொண்டு வந்தீரோ சுவாமி கைப்பொருள் கொண்டு வந்தீரோ.
- முருகர். வேணுமென்றதை எல்லாம் நான் கிங்கே தருகின்றேன் வீரைவுடனே சொல்லுவாயே பெண்ணே வீரைவுடனே சொல்லுவாயே.
- தெய். சொல்லுவதும் டில்லை உமது பொருளும் வேண்டாம் தூரத்தில் போம் நேயாள் வீடே சுவாமி தூரத்தில் போம் நேயாள் வீடே.
- முருகர். நேசமில்லாமவள் போலும் நீ பேசுகின்றாய் நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே உனக்கு நித்திரை மயக்கமோ கண்ணே.
- தெய். நித்திரை விட்டுமே நீர் வருவீரென்று நினைத்திருப்பாளே வள்ளி போம் போம் சுவாமி நினைத்திருப்பாளே வள்ளி போம் போம்
- முருகர். போம் என்று நீ சொல்ல ஞாயமல்லவே நான் போனால் என்ன கெட்டுப்போகும் பெண்ணே போனால் என்ன கெட்டுப் போகும்.
- தெய். கெட்டுப்போகாதந்த கஷ்டங்கள் எல்லாம் கேட்டவர் யார் சொல்லு சுவாமி இந்த கேட்டவர் யார் சொல்லு சுவாமி.
- முருகர். கேட்கச்சொல்லி உன்னையாரடி கிப்போ கேவலம் என்னை கிகழாதே பெண்ணே கேவலம் என்னை கிகழாதே.
- தெய். கிகழவும் பேசவும் என்னால் ஆகாதந்த கினியவள்ளிக்கே ஒக்கும் தானே சுவாமி கினிய வள்ளிக்கே ஒக்கும் தானே.
- முருகர். ஒக்க என்னையனைத்தால் உன்னை கின்பிரியானே உறுதி சொன்னேன் மண்டலமறிய பெண்ணே உறுதி சொன்னேன் மண்டலமறிய.
- தெய். மண்டலம் புகழ்வடிவேலேந்தும் முருகரே வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ போம் போம் வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ.
- முருகர். வார்த்தை பழக்கிட வல்லவன் அல்ல என்மனத்திற் கோபம் செய்யாதே பெண்ணே மனத்திற் கோபம் செய்யாதே.
- தெய். போகும் போகும் இந்த உபசாரவார்த்தை போதிக்க வந்தீரோ சுவாமி நீரும் போதிக்க வந்தீரோ சுவாமி.
- முருகர். கன்னியுள் மனமிரங்காததென்ன கிருகாலும் நோகுதடி கண்ணே எந்தன் காலும் நோகுதடி பெண்ணே.

- தெய். முள்ளூய்தியடி முனைமேல் நிற்பார்க்க முந்திக்கால் வலிக்குமோ சுவாமி அவர் தந்திர வித்தைதான் சுவாமி
- முருகர். நல்ல மயில் குயிலே எந்தன் அன்னமே வந்து கதவைத்திறப்பாயே பெண்ணே நொந்து மனம் திறக்காதே.
- தெய். கதவைத்திறவெனப்பதனமாய் பேசுநீர் கைப்பொருள் கொண்டு வந்தீரோ சுவாமி செப்படி வித்தைகள் தானே.
- முருகர். குன்றக்குடியினில் அன்று காணிக்கை வைத்த கொலுசுகள் கிருக்குது தானேன் பெண்ணே கொலுசுகள் கிருக்குதுதானேன்.
- தெய். பஞ்சனை வள்ளியைக் கொஞ்சி கிருந்தவர் பாதத்தில் கீட்டு நீர்பாரும் நல்ல சோதிப்பரபையதாகும்.
- முருகர். தைப்பூச நாளினீர் காணிக்கையாய் தந்து தண்டைகள் கிருக்குது தானேன் பெண்ணே கொண்டுள்ளீப்பது கூறே.
- தெய். வைப்பாட்டி வள்ளியின் கூட்டுக்குச் சென்றீரே வைத்தவள் காலுக்கு பாரும் அவள் சீத்தம் களித்திடச் சேரும்.
- முருகர். சீத்திரா ரணை சேர்த்து வைத்திருக்கிற செவ்வந்தியாலைகள் தானேன் பெண்ணே சினத்தைத்தணித்து நீ சேரே.
- தெய். தேவா தேவா கிந்தபுருவ நகைகளைத் திருடி எடுத்து வந்தீரோ என்னை கருதி எடுத்து வந்தீரோ.
- முருகர். கிந்திரலோகத்து வெள்ளையானை வந்திருக்குது கிதனை கண்ணால் உற்றுப்பராய் எந்தன் மனதுப்புண்ணை சற்றுத்திராய்.
- தெய். கண்ணால் பார்பதென் பெண்ணாய் வளர்த்தென்ன காத்து கொடுக்கும் கையில் நல்ல கூடத்திற்குப்போகவோ சுவாமி.
- முருகர். கிந்தக்கதவினைத் திறக்கவே மந்திரம் கிருக்கிறது என்னிடம் பாராய் பெண்ணே சிரித்திடக் காட்டிறேன் சீராய்.
- தெய். தட்டிக் கதவைத் திறந்திட நான் உம்மைத்தழுவி அணைத்திருவேன் சுவாமி உன்னைத் தழுவி அணைத்திருவேன் சுவாமி.
- முருகர். சிந்தையீர் பஞ்சாட்சரம் தன்னை நினைத்தவுடன் திறந்தது அக்கதவு தானே அப்போ திறந்தது அக்கதவு தானே.
- திறந்திடும் பொழுதினில் பூமழை பொழிந்து தெய்வயானையும் சேர்ந்தனனே பூமி உய்வது சத்தியம் தானே.

சுபம்

எண்ணீலா வாம்பல கோடி
 இயங்குவன புவனங்கள்
 மன்னுயர்கள் அனைத்தையும்
 மாதா நீ பயந்தனையோ
 தண்ணளியால் துயர் போக்கி
 தின்பங்கள் தந்தனையே
 கண்மணி நின் கருணையெனும்
 கிரு கடலும் கரையுனதே

வேறு

ஐந்தெழுத்துடன் ஆறெழுத்து உத்தியே தட்டிட
 ஆவென்று திறந்தது நாளும் மெல்ல ஒமென்று
 வந்தது யாரும் திறந்திடு பொழுதின்றி பூமாலை
 பொழிந்திட தெய்வயானையும் சேர்ந்தாளே பூமி
 உய்வது சத்தியம் தானே.

முற்றும்

பட்டினத்தார் பாடல்

கட்டியணைந்திடும் பெண்டிரும் மக்களும் காலத்தச்சன்
 வெட்டிமுறிக்கும் மரம்போற் வீழ்த்தவிட்டால்
 கொட்டிமுறுக்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பால்
 எட்டியடிவைப்ப ரோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

பிறக்கும்பொழுது கொண்டுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
 கிறக்கும்பொழுது கொண்டுபோவ தில்லை யீடைநடுவில்
 குறிக்கும்சி செல்வஞ் சீவனத்தந்தென்று கொடுக்கறியா
 திறக்குங் குலாமருக் கென்சொல்லு வேன் கச்சியேகம்பனே.

ஊருஞ்சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே.
யாருஞ்சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சீ யேகம்பனே.

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவில் ஒரு
பிடிசாம்பராய் வெந்துமண் ணாவதுங்கண்டு பின்னமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வைநனைப்பதல் லால்பொன்னின் அம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாம்உய்ய வேண்டுமென் றேயறிவாரில்லையே.

ஊட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானுமிங் கொன்றொடொன்ற
முட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானுமிங் கொன்றொடொன்ற
காட்டுவிப்பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப்பானு மொருவனுண் டேதில்லை யம்பலத்தே

பிறவாதிருக்க வரந்தர வேண்டும் பிறந்து விட்டால்
கிறவாதிருக்க மருந்துண்டு காணீது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்ந்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமலம்
மறவாதிரு மனமே யதுகாண்தன் மருந்துனக்கே.

ஐயிரண்டுதிங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்துபெற்றுப்
பையல்என்ற போதே பரிந்துஎடுக்குச் - செய்யகிரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலைதந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் தினி

முந்தித்தவம்கிடந்து முந்நாறநாள் சுமந்தே
அந்திபகலாச்சீவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல்முட்டுவேன்.

வட்டிலும் தொட்டிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலும் வைத்துஎன்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகலிட்டுக் காப்பாற்றச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகலிட்டுத் தீழுட்டுவேன்.

அரிசீயோ நான்கிடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசை கிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசீஉள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத்திரவிய்ப்பு
மானே என அழைத்த வாய்க்கு.

அள்ளி கிடுவது அரிசீயோ தாய்தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பானோ கூசாமல் - மெள்ள
முகுமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே என அழைத்தவாய்க்கு.

ஸ்ரீ கருமாரியம்மன் ஸ்தோத்திரம்

கற்பூர நாயகியே கனகவல்லி
காளி மகமாயி கருமாரியம்மா
பொற்கோயில் கொண்டசிவ காமியம்மா
பூவிருந்த வல்லிதெய்வ யானையம்மா
விற்கோல வேதவல்லி விசாலாட்சி
விறிக்கோல மாமகூரை மீனாட்சி
பொற்கோயில் தானமைத்தேன் இங்கு தாயே
கடராக வாழவீப்பாய் என்னைநீயே (கற்பூர)

புவனமுழு தானுகின்ற புவனேஸ்வரி
 புரமிர்த்தோன் புறமிருக்கும் பரமேஸ்வரி
 நவநவமாய் வடிவாகும் மகேஸ்வரி
 நம்பினவர் கைவிளக்கே சர்வேஸ்வரி
 கவலைகளைத் தீர்த்துவிடும் காளீஸ்வரி
 காரிருளின் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி
 உவமானப் பரம்பொருளே ஜகதீஸ்வரி
 உன்னடிமைச் சிறியேனை நியாதரி (கற்புர)

உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறுஎந்த
 உறைவிடத்தில் முறையீடுவேன் தாயே எந்தன்
 அின்னையவள் நீயிருக்க உலகில் மற்ற
 அின்னியரைக் கெஞ்சீடுதல் முறையோ - அம்மா
 கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஓடிவா அம்மா
 காத்திருக்க வைத்தீடுதல் சரியோ அம்மா
 சின்னவனின் குரல்கேட்டுன் முகம் திருப்பு
 சிரித்தபடி என்னைத் தினம் வழியனுப்பு (கற்புர)

கண்ணிரண்டும் உன்னுருவே காணவேண்டும்
 காலிரண்டும் உன்னையே நாடவேண்டும்
 பண்ணமைக்கும் நாடனையே பாடவேண்டும்
 பக்தியோடு கையுனையே கூடவேண்டும்
 எண்ணமெல்லாம் உன்றனைவே ஆகவேண்டும்
 இருப்பதெல்லாம் உன்னுடைய தாக வேண்டும்
 மண்ணளக்கும் சமயபுர மாரியம்மா
 மகனுடைய குறைகளைநீ தீரும்மா. (கற்புர)

நயினாத்வ
நாகேஸ்வரியம்மை பதிகம்
முத்துக்குமாருப் புலவர்

சந்திரயு ரணரத்ன தங்கோ டக்கிரிட
தண்ணீன்ற தவழ வட்டத்
தனபதியை நிகர்மன்ன ரடிதொழச்ச்சூரங்க
தாளாவெள் ளங்கள் குழுச்
சீந்தூரப் பகைமைபிடர் பீடிகையிருந் தெண்டி
சாமுகமு மேயீ றைஞ்சத்
தேவேந்திர சுகுமுற் றிருப்பவர்களுன்பாத
சேவையுரி பவர்களன்றோ
மந்திர காரண ரூபநு பாதசீவ
மகமாயீ புவன நேசி
வாலசுந்தரீ கௌரீ நயினைமா நகர்க்கண்
வைகியருள் செய்யு மொருதாய்
நந்தூறு கரன்பிரம னங்கமணி கங்களொடு
நஞ்சணீ பிறங்கு களமே
நகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
நாக ஈஸ்வரீ யம்மையே.

சோடுற்ற நவரத்ன கும்பியும் மேலிட்ட
தொங்கலும் அகில ளாவீச்
சொருகிட்ட கொண்டையுஞ் சுட்டியும் மலர்க்கையாயில்
தொட்டிட்ட சீந்தூ ரமும்
தோடுற்ற கொந்தழகு மரகதக் கொப்புமார்
சூணைவீழியீ லெழுது மையும்
சூகளற்ற வெண்டரள முருகுநற் பவளவாய்த்
சூவருமொளிர் நளின முகமும்
தேடுற்ற செங்கமல பொற்பதமு மழகான

திருவு மறிவினாலே
 தெரிச்சீக்க வருடந்து நீடாயுளும் பெருஞ்
 செல்வ முந்தர வேண்டுந்
 நாடுற்ற பலவளமு முறையுமெழில் நயினா
 நகர்க்கண் மருவுங் கெளரியே
 நாகமணி யும்பர் பாகமுறு மேகசீவ
 நாக ஈஸ்வரீ யம்மையே.

ஆரணத் துபநிடத வக்கரத் தொனியாகி
 யாகாய வட்ட மாகி
 அறுகோண மிருகோண முக்கோண நாற்கோண
 மாகிற்ற மைந்து மாகி
 காரணத் துருவாகி யருவாகி யாவுமாய்க்
 காக்குமுன் பெருமை யெளிதோ
 கருணைப்பிர வாகமா மானந்த வெள்ளங்
 கசீந்தூ ருபே ராழியே
 ஏரணைத் திடுமருத வேலிசூழ் நயினா
 வெணும்பதி சிறந்து மேவும்
 யாமள செளந்தரீ கோமள சொருபியே
 ராசபர மேக வரியே
 நராணற்கொரு சகோதரியென்ன வந்தருளும்
 நாகபூசணி நாரணி
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
 நாக ஈஸ்வரீ அம்மையே.

சத்தியை ரவிகெளரி அக்கணியு முக்கணி
 சடாதரீ சடாட்ச ரத்தி
 சங்கரீ சுமங்கலி மதங்கியரு ளம்பிகை
 சவுந்தரீ சண்ட சண்டி
 உத்தமீ பராபரை மனோன்மணி சீவானந்தி

யுமையீமைய முதவு மங்கை
 உலகுதவு மன்னையா மளை பொன்னினம்பலவ
 ருடனிட மகிழ்ந்து மேவும்
 நீத்தியகல் யாணிசம் பவிபுவன கௌமாரீ
 நமலமக மாயீ யென்றே
 நெஞ்சில்நித முந்நினைவு தந்துனை வணங்கவரு
 நின்னடியவர்க் கருளுவாய்
 நத்துலவு சுத்தமணி யயங்குநயீ னாநகரீல்
 நாளுமுறை யாழின் மொழியே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
 நாக ஈஸ்வரீ அம்மையே.

ஆகமது கூனித் தளர்ந்துரோ மம்வெளுத்
 தைம்புல னொடுங்கீ மேலாம்
 அறவழிந் தைமே லெழுந்ததீ தத்தினுயீ
 ரணுகுமக் காலை தனிலே
 வேகவெங்கட மையிடர் நெளியவரு ளுமெனற்கு
 வீடுகயிறு முடுகீ யடுமுன்
 வீனையேனை யஞ்சலென் றுனதுநா யகருடன்
 வெள்ளை விடைமீ தேறியே
 பாகமுற வந்துநின் றடிமைகொண் டெனையும்நீ
 பாதுகாத் தருள வேண்டும்
 பைங்குலைத் தெங்கிளஞ் சோலைசெறி நயினைநகர்
 பண்பு கொண்டுறை செல்வியே
 நாகமடர் தாருவென மேவீமுனி வோர்களுறை
 நாடிவரு கோப விடமார்
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
 நாக ஈஸ்வரீ யம்மையே.

மாற்றிற் சிறந்தபொற் குவையென்ன வளர்சாலி
 வயலிற் கிடந்த நத்தம்
 மடையிற் றவழந்தேற் மனையிற் புகுந்குழவர்
 மனைமுன்றி லீனு முத்தை
 ஆற்றிற் சிறந்திடத் தண்டுலங் களையுநீர்
 அள்ளிப் புறத்தின் மேவி
 அருகுற்ற சோலையினு மிகுதுற்ற வாவியினு
 மரவிந்த வோடைக ளினும்
 காற்றிற் சிறந்துலவு கால்கொண் டுலாவக்
 கயற்கண்ணி வந்து மோதக்
 கமுகினிற் றெங்கினிற் கதலியில் வருக்கையிற்
 களியு மடலுஞ் சீதறியே
 நாற்றிற்கு மேகமழு மதுமாரி சொரிநயி
 னாநகரி னண்ணு முமையே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

வன்கய மருப்பென நிமிர்ந்தபடி பருத்திறுகி
 மணிவா ரறுத்து விம்மி
 வட்டமிட் டெழுதும்ப முலைமுகங் காட்டியிரு
 மகர விழிவலை விசியே
 மின்கய மதனசாலுள் விட்டடைத் துளபெரு
 வெறுக்கையைப் பற்றி யேற்கும்
 வேசியர் தனக்கடிமை செய்விக்கு மென்னைமுள்
 வினைநூறியருளு தவுவாய்
 பொங்கிடு நெடுந்திரைப் புணரிநாற் றிசையும்
 பொருந்தநடு மேவி யுலகிற்
 புகழ் பெருகு நயினைமா நகரினி லிருந்குமிகு
 புதுமைதரு புனித தாயே
 நன்கிய விளம்பிறையொ டொன்றைவேண் டிச்சடில

நண்பு கொண்டிடு நஞ்சுமார்
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
நாக ஈஸ்வரீ யம்மையே.

சம்புசீவ சங்கர திகம்பர நடம்புரீ
சமர்த்தாதி யாதி யாய
தற்பர மதிச்சடில முக்குண சகூர்ப்புய
சதாசீவ சீவாசீ வாய
எம்பரம வென்றுபதி னெண்கணமு மிம்பரு
மிறைஞ்சீவரு கணவ ருடனே
கிங்கித முடன்கயிலை தங்கியுறை யம்பீகையீ
னீன்புக ழியம்ப வெளீதோ
சிம்புயமடந்தைய ரரம்பையர் வயர்தளவு
மரியநவ சக்தி களெலா
மன்பினொடு தொண்டுசெயு முந்தனர வீந்தபத
மந்தநிழல் தந்த ருளுவாய்
நம்பீவரு தொண்டர்பெற மங்கல மீகுந்தநயீ
னாநகரீ னன்னு முமையே
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
நாக ஈஸ்வரீ யம்மையே.

கந்தான சொசீயச் சீனக்கும் கடாதடக்
கைமலை முகத்த வுணனைக்
கால்கொண் டுதைத்துவன் றோலாரீத் துப்போர்த்த
காத லனைமன் றாடியே
முந்தாத ரத்தினொடு மிருநாழி நெற்பெற்று
முடிவீலா துயீர்க ளுய்ய
முப்பத் திரண்டறந் தன்னையுத வியவன்னை
முவுலகு ந்யா கையால்
சீந்தா குலங்கொண்டு திரியநான் முறையோ

தினந்தி னம்சொல வேண்டுமோ
 திருவுள மிரங்கியே சற்றுள் கடைக்கண்
 திருப்பீ னால்வெகு பாரமோ
 நந்தாத வரமுதவு நங்கையே நயினா
 நகர்க்கண் மருவும் கௌரியே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
 நாக ஈஸ்வரீ யம்மையே.

சீர்தங்கு தன்கனை யென்சேர் மனத்தீர்
 றிறைத்துக் குழைந் தரும்பும்
 செஞ்சரண கஞ்சமலர் தஞ்சமெனு மென்புள்
 சீரக்கஞ்ச மீதில் வைத்தே
 ஏர்தங்கு நல்லருட் பேறுதவி நெஞ்சக்
 திடுக்கண் தவிர்த்து அஞ்சேல்
 என்றுமுன் நின்றெமக் கீடேற்ற முதவுவார்
 யாருன்னை யின்றி யம்மா
 பேர்தங்கு மகிலாண்ட டுக்குமதி லூறுபொருட்
 பீர்வுஞ் சராச ரமெனும்
 பேருயீக ளுந்தந்து பாதுகாத் தருளுமுன்
 பெருமையாம் பாட வெளிதோ
 நார்தங்கு சற்குணத் தொண்டருய வென்றுநயீ
 னாகரீ னண்ணு முமையே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசீவ
 நாக ஈஸ்வரீ யம்மையே.

சீவமயம்

நயீனாதீவைப் பிறப்பிடமாகவும்
யாழ்ப்பாணத்தை
வதிவிடமாகவும் கொண்ட
அமரர்

திருமதி குமாரவேலு மகேஸ்வரி

அவர்களின்

இதய நினைவுகளை

இசைத்துப் பார்க்கின்றோம் ...

பெற்றதாலன்னை பெறுமுயிரனைத்தும்
பேணலாலன்னை பெற்றீடுவோர்
உற்றதா லன்னை வீரும்பீய அனைத்தும்
உதவலாலன்னை எக்கலையும்
செற்றதாலன்னை உலகொடு வானும்
தொழுதலாலன்னை என்றென்றும்
பற்றதாங் கருணை பொழிதலாலன்னை
பராபரை நாக யூடணியால்.

ஈழத்திலுள்ள அருட்தலங்களில் கடல் கடந்து செல்லும் யாத்திரைத்தலம் நயினாதீவு தினமும் பல்லாயிரக்கணக்கான அடியார்கள் அலைமோதும் அருட்தலம் கித்தனைக்கும் புகழ் பெற்றவன் வழாது கிங்கு அமர்ந்து அருளாட்சி புரியும் அன்னை நாகபூஷணி.

கித்தலத்தின் ஆதி ஆதீனகர்த்தா உயர்திரு கதிரீத்தம்பி கிராமச்சந்திரர் ஆவார். இவ்வாலய ஆதீனகர்த்தா மரபில் ஆதீன கர்த்தாவாக விளங்கிய உயர்திரு பரமலிங்கம் கந்தசாமிக்கும் நயினாதீவின் வரகவி நாகமணிப்புவரின் சீரேஷ்ட மகளார் நாகரெத்தினம் தம்பதியினருக்குத் தலைமகளாகப் பிறந்தவர் எமது அன்னை

குடும்பத்தின் தலைமகளானதால் குடும்பப் பொறுப்புக்களை ஏற்று தன் சகோதர, சகோதரிகளை மிகவும் வாஞ்சையுடன் வளர்த்தெடுத்தார் தாய்க்குத் தாயாகி தன் தம்பிமார்க்கும் தங்கைக்கும் தாயாராகினார். நயினாதீவின் தலைமைக்காரராக விளங்கிய உடையாரும் நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் கோயில் ஆதீன கர்த்தாக்களில் ஒருவருமாகிய உயர்திரு கிரகுநாதர் சரவணமுத்து முத்துப்பிள்ளை தம்பதியினரின் குமாரன் வைத்திய கலாநிதி சரவணமுத்து குமரவேலு அவர்களை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்று கில்லறம் என்னும் நல்லறத்தை கருத்தொருமித்து வாழ்ந்து காட்டினார்கள் சிறிது காலம் கிலங்கையில் மத்திய மலைநாட்டின் மாத்தளைப் பகுதியில் கணவரின் தொழில் நிமித்தம் வாழ்ந்தார்கள். அங்கு வைத்தியராகவும் ஆசிரியராகவும் எமது தந்தையார் கடமையாற்றினார்கள். 1958இல் நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களால் மீண்டும் தன் சொந்த இடமாகிய நயினாதீவிற்கே திரும்பி வந்தார்கள் நயினாதீவின் பிறப்பு கிறிப்பிய பதிவாளராகவும் கடமையாற்றினார்கள். சீவபூசை செய்து நித்திய கருமங்களை ஆற்றும் நியமங்களை தந்தையார் தவறாது செய்ய எமது தாயார் உதவினார்கள். ஆலயங்களில் நிஷ்டை கூடியிருந்து மனதை ஒரு ஒரு நிலைப்படுத்தும் தியானத்தில் எம் தந்தையார் ஈடுபடுவார்கள்.

கில்லறத்தின் நன்கலமாகிய நன்மக்கட் பேறாக சீவானந்தன் (பொறியியலாளர் - ஓமான்) சச்சிதானந்தன் (முன்னாள் உதவியுரைக்காளர் கிலங்கை வங்கி - லண்டன்) வைத்திய கலாநிதி குகனானந்தன் (R.M.O பதுளை) சரவணபவானந்தன் (உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்) சீவபாதம் (முன்னாள் விவசாய வீரவாக்க உத்தியோகத்தர் - லண்டன்) கிராஜேஸ்வரன் - AACE கனடா) கைலாயநாதன் (பிரான்ஸ்) வைத்திய கலாநிதி சூர்யசூரியர் (M.D.) அமெரிக்கா) ஞானபூரணி (போதனாசிரியர் முறைசாரக் கல்வி) கேதாரபூரணி (ஆசிரியை) ஆகியோரைப் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள் பிள்ளைகளின் கல்வியில் பேரார்வத்துடன் ஈடுபட்டார்கள்.

தந்தையார் அவர்கள் 07.06.1962இல் திடீரென கிறைபதம் எய்தியமை எம்மை பேரதர்ச்சிக் குள்ளக்கியது. இன்றுவரை அவ்வதர்ச்சியிலிருந்து நாம் வீடுபட முடியாதவர்களாகவே உள்ளோம். தாயாரும் கிறிதி முச்சின் போது அப்பா என அழைத்தவாரே சென்றார்கள் தந்தையின் மறைவின் பின்னர் குடும்பத்தின் சகல பொறுப்புக்களையும் ஏற்று தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்து தன்னை உருக்கி எம்மை வளர்த்தார்கள் எங்கள் உயர்வு கண்டு கின்புற்றார்கள்

மருமக்களாக சரோஜினி, பாமளா (முன்னாள் சுருக்கெழுத்தாளர் - மாவட்ட நீதிமன்றம்) ஜெயமலர், நாகரெத்தினம் (ஆசிரியை) ரூபராணி, ஜெயகௌரி, நகுலேஸ்வரி, ஸ்ரீதரன் (பொறுப்பதிகாரி லங்கா சீமெந்து நிறுவனம்) ஞானகாந்தன் (அதிபர் யா/இந்து ஆரம்ப பாடசாலை) எலிசபெத் (அமெரிக்கா) ஆகியோரையும் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள்.

பேரக் குழந்தைகளாக வித்யசுமங்கலை, நிவேதிகா, நிராகுலன், பவதாரணி, மதுசூதனன், லக்ஷாயினி, நிஷாந்தி, காயத்திரி, அபர்ணா, ஜசீத்ரா, ஜனீத்ரா, கிரிசாந், சாரீத்ரா, சாயீத்ரா,

சீவரஞ்சீகா, பரசுதரன், நிருபிகா, சயந்தன், திவாகர், கேஷினி, பிரியந்தினி, மகூரந்தினி, சுகப்பிரதா, சுகவரதா, சீவானுஜன், மகேஷன், ஆனந்த், திவ்யா ஆகியோர்களைக் பெற்று அகமகிழ்ந்தார்கள்.

கணவர் வழி மைத்துணராக காசிலிங்கம் இளைப்பாறிய பிரதம லிகீதர் சின்னம்மா சீவக்கொழுந்து புவனசுந்தரம் (இளைப்பாறிய அதிபர்) செல்லத்துரை (அதிபர்) விசாலாட்சி, தையலம்மை கிரகுப்பிள்ளை, வைத்திலிங்கம், கிராமலிங்கம், நாகம்மா ஆகியோரையும் அரவணைத்து வாழ்ந்தார்கள்.

உடன் பிறப்புக்களாக கனகசபாபதி (ஆசிரியர்) காலஞ் சென்றவர்களான குகதாசன் (கல்வி அதிகாரி) காமாட்சி சுந்தரம் (அதிபர்) மகாலிங்கம் (பிரதமலிகீதர்) கிராசரெத்தனம் (சங்க அதிகாரி) ஞானசுந்தரம் (அதிபர்) மற்றும் பரமலிங்கம் (மேலதிக செயலாளர் கிந்து கலாசார அமைச்சு) செளந்தரம் பராசக்தி, கமலாம்பிகை (ஆசிரியை) லலிதாம்பாள் (ஆசிரியை) மகாதேவா (ஓய்வு பெற்ற தபாலதிபர்) வைத்திய அத்தியட்சகர் நவரெத்தினராசா (தென்னாபிரிக்கா) ஆகியோரைப் பெற்று பெரியக்கா என வாய்நிறைய அழைக்கும் சகோதரர் சகோதரிளுடன் கின்புற்றார்கள்.

தேவார திருவாசகங்களையும் கந்தரநுபுதி, அபிராமி அந்தாதி ஆகிய பாசுரங்களையும் தினமும் ஓதிப் பாராயணம் செய்யும் வழக்கம் உடையவர்.

நெற்றியில் முன்று குறிகளுடன் திருநீற்றுப் பூச்சும் மத்தியில் வட்ட வடிவில் சந்தணப் பொட்டும், பொக்கை வாய்ச் சிரிப்புடன், மலர்ந்த முகத்துடன், தோய்த்து உலர்ந்த சேலையுமாக எளிமையாகத் தூய்மையுடன் காட்சி தரும் உருவம் என்றும் எங்கள் உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும் எங்கள் அருமை அம்மா நாங்கள் குடியிருந்த கோவிலாகும்.

ஒவ்வொரு சீத்திரைத் தமிழ் புதுவருடப் பிறப்பிற்கும் எங்கள் மாமாமார்களும், சின்னம்மாமார்களும் அம்மாவீடம் வந்து வணங்கி ஆசி பெறுவார்கள். நாங்கள் சிறுபிள்ளைகளாக அம்மாவை வணங்குவது போல் பெரியவர்கள் எல்லோரும் வணங்கும் போது நாங்கள் புதுமையாகப் பார்ப்போம். அப்போது எங்கள் மாமார்கள் கூறுவார்கள் உங்களது ஆச்சி அதாவது எங்கள் அம்மா எங்களைப் பெற்றார்கள். உங்கள் அம்மா எங்களுக்கு அக்கா. சிறுவயது முதல் எங்கள் தாயாகவே கிருந்து வளர்த்து எடுத்தவர்கள். எனவே இவர்கள் உங்களுக்கு மட்டும் தாயாரில்லை எங்களுக்கும் தாயாராக கிருப்பவர்கள் என்று கூறிக் கண்களில் நீர்மல்கக் கதைப்பார்கள். இவ்வாறு தாய்மை உணர்வைத் தூய்மையாக உடன் பிறப்புகளில் நிலை நிறுத்தி கிருப்பவர்கள் எங்கள் அன்னை.

யாழில் கிருந்து சீத்தப்பாமார்கள், மாமிமார்கள் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தால் அத்தாச்சியின் கையால் சமைக்கும் உணவிற்கு ஒரு தனி உருசி என்று கூறி ஆழமாகக் கோலமிட்டு சாணியால் மெழுகியுள்ள சிந்தத் திண்ணையில் தடுக்குப் பாயில் கிருந்து வாழை கிலையில் சாப்பிடுவதும், தனி உருசியாக உள்ளது என்று ரசித்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் பக்குவமாய் பரிமாறி கின்னும் சாப்பிடுங்கள் என்று உபசரிப்பதிலும், விருந்தோம்பும் பண்பிலும் சிறந்து வீளங்கியவர்கள் எங்கள் அன்னை.

பக்கத்து வீட்டுப் பெத்தாச்சியின் பேரக்குழந்தை கையில் ஒரு பெட்டியுடன் முற்றத்தில் வந்து நின்று காலால் கோடு போட்டுக் கொண்டு நிற்கும். அம்மா அக்குழந்தையைப் பார்த்ததும் தோட்டத்திற்குள் சென்று கத்தரி, வெண்டை, தக்காளி, கீரை, பச்சை மீளகாய் என்பவற்றைப் பறித்துப் போட்டு கிரண்டு தேங்காய்களும் வைத்துக் கொடுத்து விடுவார்கள். இவ்வாறு குறிப்பறிந்து அயலவர்களுக்கு உதவுவதில் முன் மாதிரியாகத் திகழ்ந்தவர் எங்கள் அன்னை. இவரை அயலவர்கள் அன்போடு அழைப்பது மகேஸ் அக்கா என்று.

இவ்வாறு தான் பெற்ற குழந்தைகளுடன் தன் உடன் பிறப்புக்களையும், இனபந்துக்களையும், சுற்றத்தாரையும் தனது ஆசைப் பேரக்குழந்தைகளையும் தமது கிறுதி முச்சு வரை அரவணைத்துக் காத்து எல்லோரும் அன்புடன் வளமும், நலமும் பெற்று வாழவேண்டும் என்று வழிகாட்டி ஒரு சமுதாயத்தில் கூட்டுக் குடும்பத் தலைவியாக வாழ்ந்தவர்கள் எங்கள் அன்னை.

மணீத்தீவின் மாதரசி மகேஸ்வரி வெள்ளரிப் பழம் தன் கொடிக் காம்பீல் விலகுவது போல் பிரகிருதி தனைப் பிரிந்துசீவம் சார்ந்து மரணத்தை வென்றிடுவேன் கலங்காது சென்று கடமையைச் செய்யுங்கள் ஒற்றுமையாய் சீராக வாழ்ந்தீடுங்கள் கின்பமாய் கிருங்கள் எல்லோரும் எங்கிருந்தாலும் பாசப் பிணைப்புடன் வாழுகள் என்று உணர வைத்தீர் உம் அன்புக் கரங்கள் அள்ளிச் சொரிந்த அன்பு மொழிகளால் அது உணர்ந்து விடைபெற்று வந்தனர் பிள்ளைகளும் மன நிறைவாய்.

விடை பெற்று வந்த பிள்ளை வேலைப் பொறுப்புக்களை முறையாகச் செய்துவிட்டு விரிவாகக் கடிதம் எழுதக் காத்திருந்த வேளை கண்ட கனாக் கூடாது என்று தொலைத் தொடர்பு கொண்டு அம்மாவின் சுகம் அறிந்தீரா என்று துணைவியிடம் வினவ கடந்த வாரம் கதைத்தோம் சுகமாக உள்ளார் என்ற சொற்கேட்டுத் தொடர்ந்து வந்த கிரண்டாம் நாள் சூயின்ற பின் மீண்டும் கிரவில் ஒரு கனா அம்மா தன் சுற்றத்து உறவுகளுடன் துக்க வீடொன்றில் கிருப்பதாக திடுக்கிட்டு வழித்தெழுந்து துக்க வீட்டுக் கனா நல்லது தானே என்று மனம் தேறி கிருக்கையிலே மாலையில் செய்தி சொன்னார் மகனார் தொலைபேசியில் உம் சீவலோக யாத்திரை பற்றி நற்பயணம் செல்கின்றேன் சீவலோகம் என்று நீர் உணர்த்த வந்த கனா அது என்று புரிந்து கொண்டவன் உம் புதல்வன் உன்னதமான உத்தராயண மாசித் திங்கள் வளர்மதி பன்னிரண்டில் பூச நட்சத்திரம் பொலிந்த நன்நாள் மேற்கொண்டீர் சீவலோக யாத்திரை சீத்தம்

கலங்காது சிறப்பாக வாழ்ந்திருவர் வாழ்த்துகின்றேன் உள்ளம் நிறைந்து என்று உணர்த்திவிட்டார் அக்கனவில் ஆதி சீவன் அம்சமாம் ஆதி சங்கரரும் பற்று விட்டாலும் அத்தனை காரியம் அன்னைக்குச் செய்து அதிசயித்து உலகோர்க்கு அறிய வைத்தீரா அம்மா, அருமை மணித்தீவின் நாயகியே நாகபூசணியே அம்மா உனை அடைந்து விட்டார் உன் உறவில் உலகுக்கே அன்னையானவள் ஆதி பராசக்தியே

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம்

ஆயிரம் பிறை கண்டு அபூர்வமுடன் சீராக வாழ்ந்து சீரஞ்சீவியாகிவிட்ட மணித்தீவின் மாதா மகேஸ்வரியே சாயீசன் பஜனையிலே உன் நாமம் கேட்டு உள்ளம் நிறைந்து சாந்தி பெற்றிருவோம் கேட்கும் வரம் தந்திடும் தாயே பராசக்தியே.

தீர்யம் பகம் யஜாமஹே!
ஸுகந்திம் புஷ்டிவர்த்தனம்
உர் வாருக மீவ பந்தனாம்
ம்ருத்ஜ்யோர் முஷ்ஷிய மாம் ருதாத்!!

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

மக்கள் புலம்பல்

கிதயம் கொண்ட கில்லாளன் கிறைவனடி எய்திவிட
கிளமையெனும் பூங்காற்றை எமக்காகப் பறக்க விட்டாய்
வறுமையிலும் சீறக்க வைத்தாய்,
உன் வாழ்வினையே எமக்களித்தாய்
முழுமை பெற்ற நிலவீனிலே
முச்சீரைக்கக் கிடுகிளைத்தாய்
கிலக்கணங்கள் காணாத கின்பவல்லத்தாயே
உன், மலக்கரத்தை தேடி உந்தன்

மக்கள் மனம் கதறுதம்மா, மறுபிறவீ என்றதொன்று
 எமக்கெல்லா முண்டென்றால்
 மறுபடியும் உன்மடியில் மழலைகளாய் பிறந்து வந்து
 மாசற்ற உனதன்பில் மகிழ்ந்தெழுந்து திளைப்போமே.

மகனார் புலம்பல்...

உதிரத்தில் உயிர் கொடுக்கு உள்ளத்தில் எனை வளர்த்து
 அதிரத்தில் தினந்தோறும் அன்பு எனும் உணவளித்து
 கருவுற்ற நாள் முதலாய் கருணையுள்ள தாயாகி, என்றும்
 உருவத்தில் நான்காணா தந்தைதனின் உணர்வளித்தும்
 பற்பலவும் நான்பயில் பாடமெல்லாம் சொல்லி வைத்தும்
 படுக்கையிலே நான் கிடக்கப் பக்குவமாய் மருந்து தந்தும்
 தளர்த்தின் அணைப்பினிலே நீ காத்து வந்த குஞ்சு கின்று
 தள்ளாடிப் போனதம்மா தன் தாயின் முகம் காணாமல்.

வைத்திய கலாநிதி

குமாரவேலு குமாரசூரியர் .M.D

எங்கள் அன்புக்கினிய அப்பம்மா,

சாந்தமான உங்கள் அன்புச் சிறப்பினால் எங்கள் மனதைக்
 கவர்ந்த அருமைப் பாட்டி, தனித்த ஒரு பெண்ணாக இருந்து நீங்கள்
 பெற்ற செல்வங்களை வளர்க்க எப்பெரும் பாடுபட்டிருப்பீர்கள் என்று
 எங்களால் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாது.

உங்கள் சாந்தமான, எளிமையான வாழ்க்கை
 பேரப்பிள்ளைகளாகிய எங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. உங்கள்
 வாழ்க்கையை எங்கள் இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்வோம். உலக
 மக்களுக்கு அன்பைக் காட்டி அன்பைப் பெற்ற அன்னை

தெரேசாவிற்கும், காலம் எல்லாம் தன் குழந்தைகளுக்காகவும், பேரப்பிள்ளைகளுக்கவும் வாழ்ந்த உங்கள் அன்பிற்கும் எந்த ஒரு வீத்தியாசமும் இல்லை.

உங்கள் வயகு முதிர்ந்த காலத்தில் எங்களால் உங்களை அருகில் இருந்து பார்க்காவிட்டாலும் உங்கள் தூய்மையான அன்பு எங்களை என்றும் உங்கள் இதயத்திலேயே வைத்திருந்தது. எத்தனை கோடி விலை கொடுத்தாலும் உங்களை இந்த மண்ணில் நாங்கள் காணமுடியாது. இனி எந்தப் பிறவியில் காண்போம், அதையும் அறியோம்.

நீங்கள் தெய்வமாகி இன்று இன்னும் எங்கள் அருகில் வந்து விட்டீர்கள். நினைக்கும் பொழுது எல்லாம் உங்கள் ஆசியும், அன்பும் எங்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்க அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

அன்புடன்
பேரப்பிள்ளைகள்

நன்றி நவிலல்

நாட்டிய அன்பி னோடு
நமதரும் உயிராய் நின்று
கூட்டிய தளர்வி னாலே
குவலயம் நீத்த காலை
காட்டிய பரிவி னாடு
காசியக் கடமை யீற்றாய்
நீட்டிய நிறைவுக் கையை
நெஞ்சத்தால் நினைவு கூர்வோம்
உற்றவர் உறவாய் உள்ளோர்
உடன் துணையாக நின்றோர்
மற்றெமை நெருங்கி வந்து
மனத்தறு பரிவு சொன்னோர்
கற்றாயர் கல்வி யாளர்
கருதீடும் வைத்தி யர்கள்
பற்றீடும் கூட்டுத் தாபனம்
பரிந்துயர் பள்ளி பலவும்
மாலை கள் சூட்டி னோர்கள்
மலர்வளை வைத்த அன்பர்
வேளையில் கண்ணீ குதீர்த்த
விளம்பினோ ரஞ்சல்கள்
தானையே யடைய வேண்டித்
தந்திகள் தந்தோ ரின்னும்
ஆலையில் கரும்பாய் நிற்க
ஆறுதல் தந்தோர் நெஞ்சம்
அனைவருக்கு மெங்கள் நன்றி
அளிக்கின்றோம் உள்ளம் நெகிழ்ந்து.

இங்ஙனம்
மக்கள், மருமக்கள்
பேரப்பிள்ளைகள்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ
 அது நன்றாகவே நடந்தது
 எது நடக்கிறதோ
 அது நன்றாகவே நடக்கிறது
 எது நடக்க இருக்கிறதோ
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
 உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்
 அதற்காக நீ அழுகிறாய்
 எதை நீ கொண்டுவந்தாய்
 அதை நீ இழப்பதற்கு
 எதை நீ படைத்திருந்தாய்
 அது வீணாவதற்கு
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது
 எதை கொடுத்தாயோ
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நாளை
 மற்றொருவருடையதாகிறது
 மற்றொருநாள்
 அது வேறொருவருடையதாகும்

"இதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் காரணமேயாகும்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

